

Adrian Botez

FRUMUSEȚEA DURERII

Editura Ateneul Scriitorilor, 2017

Imaginile de pe coperta I:

1-NIOBE;

2-„PIETĂ”, de MICHELANGELO BUONARROTI

Se dedică soției mele, ELENA

**Toate drepturile aparțin autorului!
Copyright: Adrian Botez**

I-FRUMUȘEA DURERII

FRUMUSEȚEA DURERII

Ilonei/Elenei, pentru 21 Mai 2016, Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena

nimic nu e frumos dacă nu doare
numai din plâns de Crist se iscă roua:
petalele de vezi deschise-n floare
corola-aprinsă-ascunde-o rană – -a doua!

nu te vesti pe tine în războaie:
spada primește-o-n piept ca pe un soare!
...mai bine cântă: fierul se îndoiaie
iar Lebăda - ca să învie - moare...

...stele pe cer: atâtea mii piroane!
Hristos se răstignește fără tihnă
și arde-ntr-una – pentru-atâtea toane

ce-au devenit păcatele de-odihnă...
...nu te sfii – și urcă-te pe Cruce
să vezi aripile de înger un' te-or duce...

STRĂIN NEÎNTREBĂTOR

astrali copaci veghind minuni – străine
păsări târzii – vorbind cu zei – pe strune:
toți așteptăm – și nici nu știm de vine
cel ce-a cântat în epeiei nebune

e-atâta suferință în lumină
nedumeriri – clipiri de voci străbune
lirism sinucigaș – schimbat în vină
sacru masacru – treaz în sori și-n lune

nu întreba în piept de stea – săgeata
de ce-a pătruns – de ce-a străpuns – ingrata:
viscol de lumi – urdii de spumi – se-nchină

la poarta lui – finalului – declină...
...în rai de tei să urci de vrei – străine
vedea-vei Cristul viersuind ruine...

TAINA FLORII

hulubii-și cântă-n flori de tei viața
parfum luminii dând cățuia firii
îngeri – din ram în ram – vădescu-și fața
și înfloresc în raze trandafirii

din toată inima se zbate suferința
dând mărturie că pământu-nvie
privighetorile – în nopți – își dau silința
ridicând vâlul scrisului de glie

am descifrat durere cu durere
și-am înțeles chemarea-adânc vibrândă:
birău și mist – strâng Cristului avere

din tot ce-a sângerat petala blândă
...învățul florilor se stinge-n noapte:
din taina lor ard – ici și colo – șoapte...

ȚĂRANII PRUNCIEI MELE

curații mei țărani – cei din pruncie
în straie de-mpărați și de vântoase
neam ce s-a pogorât nu doar să fie
ci să-și lucreze duhuri și prinoase

un neam de crai și mucenici se scurge
prin munții mei – 'napoi la grea poveste
căci iată – lumea-i gata să amurge:
deci neamul se întoarce iar pe creste

țărani mei se sorb iar în icoane
cu strai de moarte și cu strai de viață
se răstignesc cu toții în piroane:

numai în vârf de munți să-nvii se-nvață...
...voivozii mei țărani – în vremuri rele
s-au răspândit pe ceruri – iarăși stele!

CĂMAȘA DE AMAR

mie dă-mi cămașa asta de
amar – ia-ți cămașa ceea
verde

e drept – cămașa asta de-amar e tare

veche – au purtat-o – cuviincioși
voievozii – toți
hristoșii au îmbrăcat-o peste
răni – mōșii
strămōșii au îmbrăcat-o pe
nemâncate – cu mânecile
tot mai sus de coate
suflecate (găurile însângerate
dintr-însa-s de paloșe – de
săgeți – de umilințe și smerite
biruințe – pe care – cândva – și tu
ai să le-nveți...) – ...dar cum mi-ar sta să apar cu
câmașă verde – în fața
lor - ce-ar zice despre mine
bătrânii mei – cei cu ninsele lânuri și
plete (în suflet cu niciun
scaiete!) – cei cu care mă voi întâlni – cine știe
chiar azi – peste zi?

ar zice c-o fac pe
filfizonul – ba chiar că-s un nenorocit de
parazit – care
înainte de a se speti și
smeri și-a trudi la
nemărginire și fiere (cu toată a lui dată
putere) – vrea – cu trufie – cu necuviință și
sfruntare – peste rând și peste-orice
învolverată mare - doar
Înviere

întâi să curgă sânge și
amar – întâi toate izvoarele gliei sfinților și
martirilor să-și dea
binecuvântarea - din cerescul
amnar – întâi tot prisosul nașterii mele să-l
sfințesc - cu Hristos
față - în luminatul lumii
altar

abia apoi
voi putea și va fi de priință – să privesc în ochi
și hotar și
ființă – un om cât
doi – psalmist și
voievod - vulturesc
soi - să mă uit cu oarece
ușurare - mulțumire și
smerită fudulie
'napoi

hai – lasă – n-o mai călca și
netezi și
ferchezui – cămașa mea - sfințita mea
cămașă de-amar: destul mi-or
călca-o și netezi-o și ferchezui-o
de tot
lumina - și albi-o-vor vremurile și
vânturile – de noapte
gândurile - și toate
gerurile și vâlvele și vâlvătăile
lumilor – încălecate
și-nviforate – stihii numai de
cerească dreptate

dă-mi-o cămașa amară
degrabă – că – uite
bătrânii mei mă și strigă – de peste
gard – la cuminecare – lumină
orbitoare - la-naltă și liturgică
treabă...

FERICIRILE

fericiți cei ce nu-ntreabă
fără de noimă – ci deja-și au răspunsul în
munți și ape – în holde – în îngeri – totdeauna
pe-aproape...

fericiți cei care frați sunteți cu orice
copil – și puteți să râdeți în lacrimi de
raze – când pipăiți cu piciorul
mlaștini și crocodil...

fericiți cei făr' de-oglinzi între
gânduri și
inimi: de trei ori fericiți cei care se transformă din
rădăcini – la semnul propriului
suflet – în munți – în
ape și holde – în
păsări și-n
îngeri – care să se înalțe – întindă și
curgă – care să zboare întru
lumină – pentru toți veghetorii care suspină
sfânt – din cer până-n
pământ – întru liniștea și adâncul
Peștelui Celui de Miraculos
Jurământ...

fericiți cei pentru care mila e – fără-ncetare
roua de dimineață – iar nu bătătura ochiului
semeață...

fericiți cei ce nu-și fac din
cuvintele lor scară pentru
sine – ci rugăciune pentru impetuoasa
Arcă a Tuturor – suire-ntru oceanic-cerescul
Bine

fericiți cei care trezesc și
înviorează în ei frăția – măreția de război a
Hristosului – iar nu vina ori fala deșartă-a
fricosului

fericiți cei care capătă
iuțeală de fulger – tărie de
stâncă și strigare
de-arhanghel armat – pentru toți cei ce
încă nu s-au sculat – ci
orbi – jalnic s-au împiedicat de
Gavafta leproșilor – de - viclean
pârâul Cedronului – precum și de
măgarul Sionului...

...vai vouă – celor care a-nvăța nu vreți nici
Foamea Sublimului - nici Fecioarei Lunii
Visarea Seninului - iar de
Setea Luminii vi-e chiar
greață – ci alegeți să vă plecați – întru
lingușirea minciunii – dumnezeului
vinii – dumnezeului celui cu cea mai
hădă față!

...senini - râdeți (rogu-vă – din adânc de
inimă!) – dimpreună cu fratele
Hristos – laolaltă cu prietenul cel bun (de zi și de
noapte!) al Soarelui – Fătul cel
Frumos!

ZEI ȘI EROII

numai cei care scormonesc – adânc și cu
iluminată râvnă – pământul cel
somniaș dar blând – și-l seamănă acolo-n
străfund - cu semințele minunilor deghizate-ale
cerului – iar apoi îl

păzesc și plivesc – îl prășesc de toate
umbrele (pietroase - căpățânoase
barbare) - cei care fac – aici - în
sfârșit – tot ce este de
cuviniță – spre a convinge
Sfinte Semințele să se
descătușeze din narcisismul lor – din
frumusețea lor
statuară – și să devină – din nou

Florile Sărbătorii - Feerice

Zboruri ale

Văzduhului – ori să devină - tainic

GRÂUL PÂINII celei spre ființă: da
numai aceia pot fi socotiți Oameni
vrednici de veșnică
cinstire

numai cei care aduc spre lumină - din
visul abisal al

pământului – toate alintate

pâraiele și – în horă - toate

celelalte mândre-oglinzi

argintate – Apele – întinsele - cele care

sărută - într-ascuns și extatic

Rădăcina

Rădăcinii – acolo unde-s

miri Munții și logodnicii

Dealuri – spre a înmuia inima

posomorâtă-a adâncului – spre a-l

face să se-ndure-a dezrobi

Sfinte

Semințele **Florii** și

GRÂULUI (...ba chiar a le

socoti - pe ele – orfane străine zburatice

fiicele lui...) – apoi aduc

Dreptatea și Buna

Rânduială în lume (iar nu

“**legile**” și “**justiția**” – care-s cele mai

de rușine cuvinte: spume-nveninate la gura

pizmașilor - bețivilor – îngropați – de-o istorie-ntreagă

în leagănul mlaștinii...) – da

numai luminătorii cu straie de-odăjdii ale

Munților - Apelor și Tronurilor

Semeției Fulgerelor – numai ei se pot numi

Zei și Binefăcătorii acestei

lumi

și chiar nu are nicio

importanță (...nu avem nici măcar

vreme să ne gândim la
asta...) dacă există
lumea cealaltă: cei care ne-am împlinit - aici
truda și datoria – am chemat și am
luminat – adică – aici - Izvoarele Vieții – orișicine
ne-ar chema spre o nouă
Rodire – într-un cu totul alt – nou și
încă barbar – netrezit
tărâm – vom merge cu El – Îl vom
urma și-nsoți – cu pași
solemni – cu fruntea sus și cu
palmele deja bătătorite și înțepate de
lemnele spinii și piroanele lumii trecute – da
bătătorite pentru orice fel de treabă – spre
mereu și oriunde reînnoită
Buna Rânduială

...ceilalți – ce-și zic
judecători – medici ori
dansatori pe sârmă – războinici - învățători și
comercianți – nu sunt nimănui de
niciun folos: doar tulburători de
liniște sunt – numai încurcă și
înnegurează lumina cea născută-a fi
limpede - numai spurcă
văzduhul cu
noduri și-abisuri – da – înnoadă
răstignesc și-ndurerează
văzduhul - din care s-au desprins și s-au
închegat – maiestuos
Zei și Eroii – Semințele și
neprihănite – fiicele lor
Roade

FEMEIA – PRIMUL GÂND DE CRIST

aleasă liră – blând lăută

din strune-ți cad îngerii și spini

pentru o lume nevăzută

clădești din sonuri punți de crini

suntem străini de cânt-cărare

dar Frumusețea ne e zee

unelte sfinte-n sfânt-lucrare
un nume au: se chem' Femeie!

străjeri suntem la poarta sorții

întâmpinăm minuni și raze

prin slove-am lecuit toți morții

cu toți trudim la raiu-n fraze...

...Femeie – primul gând de Crist

întinde-ți mila peste-Artist!

CREZUL

Tu ești demiurg a toate – nevăzut
dar prin Chipul Răstignirii – cunoscut:
crești durerea mântuirii – minunat
pe noi nouă ne dezvălui – Duh curat!

viermi uitare hoit și treceri hotărâști
crezul smulge-n stele suflet – smulge măști:
dimpreună-n lumi de raze pribegim
dar prin Tine – Empireu-l regăsim...

Călăuză – Frate Mare – suferim:
Suferința - în Iubire o-nflorim!
...de căutare și-ntrebare-mbolnăviți

ne culcăm în Tine – liniștiți...
...îmbrăcând lumina apelor din cer
straiu-nvăpăiază Navă și Năier!

IZBÂNDA OSÂNDIȚILOR

cu noi dimpreună tot sângeri pe Cruce
Hristosule – Frate mai Mare-al simțirii
când trece-ascuțișul prin carnea osândeii
răzbate cu vârful-n Lumina Sfințirii

nu-i lacrimă frântă-n privazul de lume
să nu-Ți săgeteze în ochiu-Ți cu strune
și nici nedreptate sfruntată-n orbire
pe cari ochiul Tău să n-o-ncrunte-n privire

obidă și lanțuri – scuipații prostimii
ne-aduc pe-amândoi în genunchi ca sihaștri:
stau om lângă Fulger în jugul mulțimii

dar om și cu Fulger răscol' lut și aștri
...Hristosul împarte cu omul osândă:
deja iscă-n ceruri Catarg de Izbândă!

ARDEAL

Ardealule – abia acuma te pricep:
ți-aud urletul de mâinii și-obidă
așa-i – Ardeal: pân' nu te mușcă-aspidă
nu știi că lucrurile din otravă-ncep

din carne vie – zvârcol – răzbunare
te vei trezi cu pumnul-nfipt în ceruri
un pumn cu viscol – nu cu lumânare
un pumn care promite lumii geruri

până-mi voi smulge umilința răni
și fulger scăpăra-voi toată ura
până satanele n-or plăti samă vămii

doar colți de lup vor umple-mi sânge gura!
...dușmani când voi aduce-n fostu-mi hal

de-atunci abia nu m-oi numi „*Ardeal*”!

ISTORIA ARDEALULUI DACIC

câte-ai răbdat – Ardeal pe frunți de daci crestat!
te mângâiai: ești viu – nu-i totul scăpătat...
e tare greu – pentru cezăr să-ți lucrî via
dar încă și mai rea ar fi ce nu-i: sclavia...

...viclele amăgiri – dospite prin hrisoave
în lanț te-au potrivit – cu-mpărătești voroave!
doar Horea și crai Iancu ți-s lumina
cu care-ai spăimântat – la rădăcină – vina!

și-ai ars – Ardealule – pe munți și la câmpie
zorii-unei lumi ce va mereu să vie:
nădejdea în martiri și sfinți ți-ai pus

iar dacii – astfel – fruntea-le-n pământ n-au scurs...
...scârnavă hoardă - -n crima temniței - **drept** n-a oprit
și iată-te: hirotonit în Noul Răsărit!

CANDELA LUMII

Ardealul mereu sângerează cumplit
și ne-nsângerează pe câți n-am murit:
de flăcări izvor – cum coasta Lui Hristos
Ardeal – Suprema Rană - „*pe ceruri în gios*”...

...a fost odată – și va fi în veacuri
Cetate-n Duh și-n tăinuiri de leacuri:
lui Sarmis fii – vâpăiem Stea Ființei
tot din Ardeal – născători Vetrei Ginței!

...prin munți și ape vom răzbi-n lumină
să știm ce-ncepe și când se termină
să știm cine suntem și-ncotrò pribegim

candelă lumii mereu noi să fim...
...făclii ce-n Ardeal ca valahi noi jertfim
vor fi călăuze-omenirii-n sublim!

RUGUL LUI BUTEANU

din ștreangul sălciei plecate peste Criș
zbučni un rug cumplit de flăcări peste veac:

de-aici Muntele-Ardealului său pieptiş
Prorocul libertăţii Neamului Valac!

la Iosăşel – Pasărea Phönix reînvie
spre disperarea asasinilor de glie:
prefect peste Zarand – Buteanu cel de Fier
a devenit prefect Ardealului din cer!

moşia noastră nu-i tâlharilor tocmeală
amarul viu iscă Lebăda Bicefală -
căci gemeni în lucrare-s eroii valahimii!

mai mult: Iancu-Buteanu-Horea ard Treimii!
...nu scapă dintr-al uitării tăvălug
decât cel ce-şi re-arde firea sus – pe rug!

PATRIA ŞI VÂNZĂTORII

adulmec patria şi munţii – dindeparte
precum parfumul unei vechi iubite:
aici zile şi nopţi nu-mi sunt deşarte
şi sori şi nori şi păsări – toate-s sfinte

patrie bucovină – stea martiră
cu voievozii stau sub cetini la voroavă
ei mie-mi spun de ştefanida liră
eu lor – cum limba azi ni-e sclavă

sub tot copacul – răzeşescul sânge
şi-n toată floarea - -nvăpăiată zâna
aici e veşnic cântecul ce plânge

Crist veşnic peste noi îşi tinde mâna
...doar că privighetoarea azi e-un mit
şi-L vindem ne-ncetat pe Răstignit...

BALADĂ SOLSTIŢIALĂ

prea mult aur
prea mult aur
sideralule
balaur
încercăm
din viitor
delirul
punţii de dor

încercăm
și reușim
fața lunii
s-o rostim
încercăm
biruitori
să fim taină
de comori

prea mult rai
prea mult rai
ne provoacă
guturai
învățați
de la scai
să vă țineți
în alai

vin ursite
rupte site
părăsite
pocesc apele
pe plite
și se duc
cântec lung
primăverile
de ciung

nu ajung
nu ajung
pân' la porumbei
din crâng
zei să cer
zei să plâng
soarele-l țin
în parâng
vorbele de gât
le strâng...

Lorelai
scufundată
cântă despre
-a fost odată
iar cobolzi
fără de solzi
îi scriu Mirelui
diată:

„inorog

*de dârlog
nu te-oi ține
nici cu plată:
treci prin vis
vămi și scris
menestrel de
Preacurată!” ...*

...nu v-am zis:
sunt decis
păsările să-ncing
Roată –
trece-o zi
ars de cri -
crima e
nevinovată

un saltar
de cleștar
m-a ascuns
de mine-n vatră:
vine-o zi
amurgî
în seraiul
de-altădată

regi și crai
steme-n mai
în zadar
strigați Mireasa -
lună har
lună dar:
tremură din gene
-Aleasa

voi pescari
funerari
ați stins iar
din liră lumea
și tot voi
în convoi
chemați marțea
după lumea

lumi pe dos
abanos
ai rămas lihnit
în miere:
albatros

chiparos
cântecul
nu vi se cere

tineri vii
catârgii
prin deșert
de răni și stele
vă aud
cum scandați
ruginii
rugile mele...

înc-un vers
spus din mers
voi rosti
voi vrăji -
constelații
voi cerși:
ros de rele
licori grele
merg la iele...

VIZIUNE

zori de nori
în lac de flori
zori de nopți
la crai de sorți

nu cârti
cârțiță gri:
spini de vini
prefac în crini

El de Sus
Domn Iisus
sânge jar
toarnă-n pahar

rost de cer
rugi în ger
sfinte flutur
vise scutur

am chemat
și-am aflat:
cerniți munți

'nalță nunți

soră-albină
la noi vină:
din ruină
mieri de tină

am ajuns
nepătruns
vânt stârnit
arsul mit

metanoia
toată Joia:
lumi ce-au fost
azi – cu rost

cânt încânt
legământ:
respir foc
nu pământ

după glas
seraf rămas
iar priviri
schimbă firi

Cristul frate
duh străbate
împărătește
lacul luntrește

... zori de nori
în lac de flori
zori de nopți
crai fără' de sorți

ALTĂ VIZIUNE

văd morminte
din cuvinte
și recif
dintr-un stih

plâng vocale
bacanale
să renască
quirinale:

minervale
iunonale
ala bala
portocale

iar consoane
cu isoane
vibrează vieții
helicoane

...fraze de cleștar
albini cu nectar
binele-n poc
Preamărit Graal

REVELAȚIA

lepăda-te-aș lepăda
când pe-o stea – când pe-altă stea
să-nveți Cântecu-a cânta
să știi Măiastra-a afla

n-ai trăit – ai tot cerșit
de morți te-ai îmbolnăvit:
privește scrisul de fluturi
cerurile-ascultă-n vulturi

cenușă de amăgire
te-ndrăgiși tu preste fire
de ce nu-i în pleoapa ta
de ce vezi fără-a vedea:

nu e Moarte – ci-Amintire
durerea de-a-ți fi citire
ce cu inima ai știre
iar cu mintea – presimțire:

tu ești Crist – tu Făt Frumos
și ești numai de folos -
crucea sorilor putere
veciei de Înviere!

SOBRIETATE DIVINĂ

turnai cinzeaca de lumini și umbre
în cupa revoltată a retinei –
și deodat' vedenii crâncen sumbre
decapitatu-m-au – cadou vitrinei

străin de lumi de soartă și vârtejuri
mă închinai viziunii de coșmare
iar Duhu-mi înălțai prin negre vrejuri
măcar să pipăi rosturile-amare

dar nu priceperea îți picură în liniști
căci nu ești mag – dedat la binefaceri:
pe cuie să te culci – precum pe miriști

și generos să sângeri în prefaceri...
...nicicând sărută Crist un Căutător:
Pușcăriașul Lumii – fără vorbitor!

FĂT-FRUMOS DIN FĂT-URĂT

nu râd cu voi – gândesc posomorât
să-i fac iar Neam lui Făt-Frumos – nu Făt-Urât...
gândesc că Neamul meu e Craiul Caloian
n-are nevoie – deci – de vreun „*bădic Traian*”...

gândesc – turbat – că din împărăție
azi am ajuns – scârboși – păducherie –
și cum credința-n soarta de eroi
ar ridica iar Neam – măcar din Doi:

Adam și Eva-au fost și sunt valahi – mereu
deci viu izvor nobleții să-i dezgropi nu-i greu
dar crede – crede-n viforoși martiri și-n sfinți

în sângele atâtor rânduri de părinți...
...la Gândul Dacic – îngropat în sus de noi
zâmbesc ca la-Nviere – după lumi de-apoi...

ÎNTREBARE FĂRĂ DE CAP(ĂT)

eu nu știu ce face
și de ce face așa cum
face Dumnezeu – dar mă întreb dacă
măcar El știe
ce face – de ce face – așa
cum...

o – Doamne – cât de fericit – nebun de
fericire aş fi - atunci când
voi pleca de
aici – să-Ți văd – întru
viul veciei:
Maiestuoasă – Expresiv-Glorioasă
Înalt-Rânduitoră-ntru
Extatică Rimă-Alduită – Înalt-Rostuită și cu
Orbitoare Lumină
strunjită - ȘTIINȚA-ȚI!

CÂT EFORT – ÎN MOARTE – DE A FI FRUMOASĂ

cât efort – în moarte – de a fi frumoasă
când pădurea-și schimbă chinul în splendoare
îți dă mărturie poiana stufoasă:
n-a fost răutate – este – deci – Culoare!

Crist duios s-apleacă – tot mai des șoptește:
*„frumos voi trăirăți – frumoși fiți în moarte
meritați amurgul – sfântă sărbătoare -
...de cădeți în stele – nimeni nu mai moare...!”*

în genunchi copacii primesc de la ceruri
binecuvântare cu aghesmi de geruri:
bucuroși să moară – frumoși în sfințire

așteaptă doar Cristul să le intre-n fire...
...cât de frumos te lasă Dumnezeu
să mori – trăind ascuns în orice zeu...

II-DEGEABA...

DEGEABA – DISTINS CRIMINAL

degeaba scheaună – electrocutată durere și
fiori ai morții – potaia
absurdei credințe - lovită de
arogața unei teribil
grăbite – mașini a
dezmățat - luxului
inuman

degeaba și zbaterea în propriul
sânge – a laș-înjunghiatei vite
costelive (cu spinarea strivită de
golgotele-mbuibate-ale Muncii-Gorile!) - vită
îngenunchiată-n inutilă
rugăciune – în fața rânjetului - de Butuc și
Neom: ambii - purpurii și
grași – amestecați în simfonia de talgere-a
morții...

degeaba îngeri decapitați zvâcnesc și saltă-n
zig-zag - prin ograda căpcăunilor firii – deplângând cu
discreție tragică – păsările sfinte ale
văzduhului inepuizabil - eliberate din
ei – de barbara poruncă-a sceptorilor
canibalice: cuțitul -
toporul...

degeaba gem cataclismic pădurile – sub loviturile
flămânde ale
insațiabilei securi – absurdă și

cruntă - cruce
josnic-umană... - degeaba-și
smulg – bocitorii
munți - aureolele din jurul piscurilor (ca și cum și-ar
scoate ochii din orbite!)

...degeaba toate oceanele de
sânge – ritmic vărsat de
toporul - de
cuțitul (ridicate cu chiot spre cer - a
crimă eternă asupra
zorilor lumii) – topor și
cuțit iscate profetic - din mâna
„*capodoperei zilei a șasea*” – năruind – din treaptă în
treaptă – toate cerurile și
pământurile – posibile și
inimaginabile...

degeaba: sărmanul imbecil
Cain – stropit – din cap până-n picioare de
nesătula crimă – nu vede – deasupra
capului său – pendulând lacom - Supremul
Topor – ținut - strâns și decis - de grosolanele
labe ale Supremului
Măcelar – nepăsător rânjind – cu gura până la
urechi (din constelație
stinsă până în constelație
stinsă) – cuprins de o delirant-mistică
bucurie desființătoare: rânjește
candid – dintre hoiturile ireversibil
vestejite – jur-prejur – ale aștrilor
lehamitei veterotestamentare...

...degeaba – distins criminal - „*popor
ales*”... – ucigaș din
mers

BALADA MONȘTRILOR

pitici cumpliți în stranii hore
n-au cer sub ei nici aurore :
geroase pete-n sânge greu
îndrăgostiți de proști mereu

se-nverșunează spre neant
prin nopți li-e dumnezeu doar Kant
orăcăie spre respirații
din hâduri iscă inundații

aș vrea strigând să mă trezesc:
nu fac decât să-nveselesc
gloata de monștri amatori
ningând fulgi de aligatori

proptiți în uși de lumi dezbine
zgâiesc spre mine noi urine:
m-au arestat în toi de rut
rechini pe cord ei mi-au crescut

scriu simfoniile atride
nădăjduind că m-or ucide :
ei doar privesc râzând scârbos
strigoii lugubri pân' la os

...leproși duiși și lăcrămoși
mă-nghit în dumicați scabroși
se luptă-acum – sub patrafire
să nu mai fiu nici amintire...

DESCÂNTEC DE UMILIRE ȘI PROHODIRE A TIMPULUI

Timp descârnat
Timp deșăntat
cin' te-a stârnit la fire?
cin' te-a născut
cin' te-a crescut
umflat dumnezeire?

neant vărsat
și surd la sfat
călău de-eoni și-iubire
drac expurgat
din gnomi vomat –
moț la nefericire...

de pietre seci
tu nu mai treci:
terori de-aureolă
tu te-nvârtești
prin pălmi și cești
să pari o barcarolă

o – surogat
în sorți mascat
te limpezește-n munte:
nu ești izvor -

peceți de nor
porți precum Cain – pe frunte!

ne mâi în turmă
fără de urmă
'necați în zoi de oaie
ne pierzi din poală
slăvită boală -
Nordul – din frig dă-n puroaie

venim șchiopătând
trei lumi înghițind -
Sisiful din tine se miră:
crai fii de scai
lehamite trai
urdoarea din clipă admiră

tot zdrăngănești
și măsluiești
pendule pentru punte:
n-ai legături
decât cu furi
sfrunțați fără de frunte...

zeu impostor
mințind de zor
arca făr' de busolă -
și eșuând
fără comând
în colburi – alveolă...

brav asasin
sughit de-asin
tu vrei pe Crist să-L sufleci
ești clau ratat
și sulfurat
duhnind crezi că ne-ndupleci
la înfrățiri
și pângăriri
cu-ai morții satiri-pureci
sinucigași
jalnici pungași
funebru să ne-ntuneci...

Timp măsurat
Crist expirat
ia dă-te la o parte:
cinci cavaleri
cinci primăveri

umplem Lăuta-n Carte:

te spulberăm
te înghețăm
în stele și în arte -
o – Timp anost
să fii ce-ai fost:
saharele deșarte!

ÎȚI SCAPĂ ISTORIA PRINTRE DEGETE – DOMNULE ȘEF

îți scapă Istoria printre degete – domnule
șef și dragă
maestre: Istoria pare că face alergie la vocea ta
triunghiulară – domnule
șef de sector
divin – responsabilule peste
regalul venin

ar fi mai bine să te retragi în
pensia-ți stelară – apoi să-ți cauți - fără niciun
indiciu - instanță
tutelară - într-un
simplu și curat
ospiciu

domnule șef al
zbierânelor liniști
tartare – se vede că ți-ai
amenajat – în dos
supozitoare – și acum simți acut nevoia de
Gardian și de
Mare – iar el – sumbru Gardianul Memoria
(Valurilor) – este
tocmai „*coana*”
Istoria...

Istoria asta – pe care ai drăgostit-o ca
Prostul – iar ea și-a făcut de cap cu toți
felcerii de noapte – cu toți
camionagiii de
seară – cu toți boschetarii din
luna amară: da - numai așa a dat de unul - cel mai
sinistru: Rostul

Istoria asta care – domnule șef de

marionete – ți-a fost leac și otravă – ți-a
vândut trotinete – pe post de ostenite - dezarticulate
majorete: totul – în
fantazările tale jalnice
de travestit în
antracte nevralgice...

...by-by – domnule șef și maestru de călărie - fără de
pălărie: Istoria și-a ieșit din albie și din
cămașa de forță – iar acum
controlează biletele de
autobuz – făcând abuz după
abuz: cine a uitat să-și procure
bilet pentru călătorie – capătă o
invitație la Marele Circ – pe
datorie...

PÂNĂ LA URMĂ TOTUL E NORMAL

până la urmă totul e
normal: nu faci nicio senzație – nimănui - murind
răstignit – cu un braț atârând de
semaforul din colț – iar cu celălalt
apucând de trompă mastodontul imbecil al unui
block-house

a fost în lumea asta-atâta rău – au forfotit și
trototit prin ea – ca la paradă – absolut toate tipurile de
demoni – iar lume asta (culmea! - nu i-a pierit
imaginația!) se așteaptă la mult mai mult
rău – de acum încolo - încât
nimic n-o mai miră – nimic n-o mai
mișcă – pe
undeva

toți au încremenit pe
dinăuntru: tâmplarul
mișcă ritmic – inerțial – rindeaua – cu
mâinile – dar nu și cu
sufletul – la fel
fierarul – care amestecă de zor toate fiarele – în
speranța că una dintre ele
tot îl va înghiți...cândva...

numai negustorilor le ies
ochii din cap – la vederea
aurului – și ei cred că le-a ieșit – tot atunci - prin
orbite - Sfântul Duh – ori

cam așa ceva...

...l-am întrebat pe ceasornicar de ce
nu mai repară ceasurile – și el a dat – așa
într-aiurea – din cap: adică – am tradus eu
metaforic – „*ce atâta osteneală
degeaba...pentru cine și
pentru ce?*”

NE(-)AM ÎMPOTMOLIT

îndrăzneța cuvântare de amurg apropiind
va fi sorților duhoare – ceasul lunii tot sleind:
suntem toți strânși în vecernii – ochi cerșesc spre răsărit -
iar Hristosul de lumină scapără – dar n-a venit...

pogorâm oglinzi în suflet – evitând să ne privim
cu minciuni și cu trădare ne-am hrănit și ne-ofilim -
așteptăm a fire alții – prin minunea cea de sus:
da – Hristos ne-a dat povața – nu ne-a – însă - și tradus...!

pe cărări nemernicite scurgem câtă vlagă-avem
pierdem vremi – pierdem și haruri – și simțim doar ce suntem!
...păsări – ramuri – scriu pe ceruri un întreg abecedar

să-nvățăm noi a citire îngerii...: cât de vulgar!
...stelele rostesc incendii pentru îndărătnici surzi
orbi pipăie viscolirea de lumini – și râd absurzi...

NECESARA REORIENTARE

cât senin fulgeră-n lume – ceas de ceas
ce puțin timp de citire a rămas...
privim slova dintre zboruri – buimăciți
capul îl plecăm în poală – toți sleiți

îngeri-păsări – soli minunii – voi sunteți
numai buni pentru-o friptură de amiaz' -
Peștii-Adâncului și Cărții - bieți obleți!
...n-avem ochi și n-avem suflet: avem haz!

...ne mai doare rana-n coastă – când și când
dar să știm că nu-i a noastră – nu – nici gând!
buza-nvinsă doar zvâcnește a Hristos

de fapt vrem din gât să-L scoatem – ca pe-un os...
...lume mare și-ndurată-n largi lumini

mută-ți soarele: din oameni – înspre spini...

DIN GRABĂ ȘI LIPSĂ DE ATENȚIE

între degetele de la
picioare – îi cresc tufe
puturoase – de
gunoi

a mai fost unul – așa ca
el – pe la
noi: dintre degetele de la
mâinile-i grase – i se șteau și
săreau – din zece în zece
secunde – tot soiul de
broaște râioase

numai graba și
lipsa noastră de timp ori
atenție – ne fac să credem c-am
descins direct din
Olimp: în realitate – privit cu
luare-aminte (dar cu discreție...) – orice om și-ar
vădi – fiecare în felul și-n forma lui de a
fi – personala-i
frênție - oribilul său diabolic – aflat în
permanentă - organică
detenție

NU-NCURÇAȚI TREIMEA ÎN UNICITATE

când răstignitorii s-au pornit să râdă
dumnezeu și-arată fața cea mai hâdă:
adică-i satana – vrednic cocalar
care-ndoaie lumea pe-al său inelar

să păzim Hristosul – unica-ne stea
singura lumină într-o beznă rea!
...nu-ncurțați treimea în unicitate
căci doar învierea este sănătate!

constelații arse – astăzi – rugăciunea
când în fală crește – crăiesc - spurcăciunea
din Cuvânt spre Carte a rămas doar scrum

fariseu vicleanul vrea să știe cum...
...în loc de credință – în loc de uimire

pe bot pupați crima – obscenă-izbăvire!

SUGESTII PENTRU VREUN NOU DANTE

cuvintele – de-acum – se fac bulbuci – nu zei:
suntem într-o hazna – și încă respirăm
dar credem că-i Olimp! - ...ooo – ce ne supărăm
când Dumnezeu – oftând – ne spune „*derbedei*”...

cap'd'opere-n sabatul de reptile
o - noi „*tereștrii*”! - „*vip*”-uri din argile
vom contesta decizia divină
la tribunalul care va să vină!

...bulbucii aști răscoală excremente
și se-umflă munți – reziduuri demente:
e-o simfonie-a scârnei – universul -
deci transcendența și-a-nterupt demersul...

...suntem nu oameni – ci eșapamente
cuvintele-s bășici de-avertizare:
au fost potopuri regulamentare

dar s-au împotmolit radicalmente...
...în ciorba din hazna zbătuți de zor
halucinăm Poemul Vidanjor!

DUPĂ POTOP

„-*cum arată lumea – după
potop?*” – „- *ceva mai
spălată: dacă nu de
tot – măcar așa – un
strop*”

...firește – asta dacă nu
cumva – între timp – se va fi
mânjit – iarăși – cu
duhninde-excremente și
mite zieiști – din
Olimp...!

REPETABILA...ÎNVÂRTEALĂ

rânduit și răstignit ai fost la porți de Crin
fără flori-stâlpări și fără chiar de-asin
să oprești potopul Lumii-de-Prostie
și să faci lumina lină iar să-nvie

au trecut de-atuncea mii și mii de ani
curțile-s pustii – plăvanii tot plăvani... -
și vor trece - mare - nori încă mai mulți
dar la suflet noi rămâne-om tot desculți

...se tot plimbă prin Cetate-un orb cam șui
cari numai nu vrea să facă răul – nimănu!
și pârgarii-și freacă mâinile în poală

căci Golgota nu se cade s-o lași goală...
...Criste – nu lăsa mereu povestea asta
să se-nvârtă-n jurul cozii – chiar ca proasta!

LIPSĂ DE SEMNE

al sutanei secret buzunar pruncucide
îl face pe diavol ades să strănute
n-ajută-omenirea nici cânt de silfide
oceane zbătute-n Potir răcnesc mute

și nimeni din Templu nu știe-a citire
iar vremile seacă în puțul privirii
toți orbii proclamă republici de știre
călăul retează chiar steaua Iubirii

așteaptă-mă-așteaptă la cumpăna nopții
satirii pogoară în lingura sorții
toți zeii trag cartea cea fără de semne

la joc nu-i lumină pe vreunul să-ndemne
...tac păsări – iar peștii la lună se-nchină:
rănită de moarte – Fecioara suspină...

POVESTE CU CAP

o femeie-i sparge capul
bărbatului ei – cu sticla din care el
tocmai terminase de
băut

progres vizibil: cum ar fi

fost - să i-l spargă cu
sticla încă plină de
alcool? – toată lumea pierdea: bani
lichid – măsură și
mai cu seamă – suportabile
gingașe – raporturile dintre
sexe

NOBLEȚEA PLEBEIANĂ A UNGHIILOR MELE

unghiile astea ale mele – cu tot cu
degete - parcă-s
fetele de la Căpâlna: cu
marama albicioasă pe
vârfuri (precum zăpada pe piscuri) – și
înțepenite de emoția
dansului în gând: poate s-au visat
cândva – așternute pe
claviatura unui
pian de concert – sau – cine știe – râvnit-au să-i
țină de urât - îmbălsămate - lui
Tutankamon - zeul eternei - osiriacei
serbări – din enigmaticul
sarcofag

...dar le-a fost scris doar – din greu - să
plugărească stiloul – pe câmpul imaculat al
încăpățânatei hârtii plebeiene...

oricum – unghiile astea vor
fi (dimpreună cu celelalte ciolanele-ale
mele - mucegăite) – ultimele
vești pe care le vei putea
eventual – păstra – despre
mine

ca să evit – însă
o prea mare intimitate post-mortem – le
retez – cât sunt încă
vii: din ce în ce mai
des – din ce în ce mai
scurt...

apoi ele – unghiile
degetelor mele - atunci când va veni
vremea – vor dispărea
bucată cu bucată și
toate deodată - învăluite complet în

sacra îmbrăcăminte
maramică (aceea care
deocamdată – le deghizează doar
vârfurile timide):

vor mai rămâne – ca amintire
temeinică – doar niște spectre-n suspensie
bizară – intens-albastră – rupte parcă de
imaginea unor banale
unghii de degete – rupte parcă de
baza lor - hilară:

sunt - nemuritoare – Petele de
Cerneală - petele care-au
stigmatizat (cu înalte vâpăi
celeste) - o-ntreagă viață
de Scrib al
Verbului Luminii – au
pecetluit cu
chthonian blestem - falangele
plugarelor degete - cu unghii
câpâlnice:

Pete Albastre – de
Sânge Albastru: de fapt – îndubitabile
semne ale Nobleții
Mistice – de nimeni și
nimic - nîcîcînd
înlocuite ori - plebeian
mistuite

SPITAL ÎN ZORI

vin zori mânjiți cu strigăte de-azi noapte
cazanele cu ceai hodorogesc prin curte
bolnavii din saloane cresc iar șoapte
spitalul: nesfârșite nopți și zile scurte

în false-odăjdii s-a-mbrăcat mâncarea
ieri unul a murit: o porție-n plus
tot scad horcăiturile ca sarea
căci pe lumină e mai greu de...dus...

a mai trecut o noapte? - -i încă-o viață!
perfuziile-au găurit și cerul
nu știe sora cât durează serul

iar când te vezi pe-e crane - -ți vine greață...

...azi iar e spor pe masa de operații:
sânge se scurge sceptic – tot în rații...

ȚIGANIADA MILITARISTĂ

doar progrese
din regrese
și crăieșe
din negrese
pe sub mese
„*fuck*” mireșe
lopătând pe chiraleșe –
bălălău!

izuri de cazarmă
iruri de alarmă
miruri de sudalmă
lacăte la palmă –
harpalău!

gealul din izmene
și-a uitat de teme
a venit la tablă
cu minte de rablă –
jarcalău!

trăiască popoare
prinse-ntre picioare
prinse-ntre motoare
americânești
farse circărești –
giorsalău!

halim teroriști
(„*halil cu troti!*” ...)
mazăre cu hriști (!)
„*preteni!*” turcești
moschei...moschicești –
monstralău!

devesel veselă
șarpe la cartelă
suflete-n pubelă
bombe cu franzelă
„*uran*” demoazelă –
trântălău!

latră câine latră

că asta-i armată
mercenari cu rată
copti și frânți în vatră
„*natoșt*” de vată
cranii ca răsplată
jafuri pe lopată
ordine curată –
ticălău!

...lalău – lălău
lalău – lălău
lalău – lălău...

HRISTOS-CELULARUL

o - ce-averi sublime-s în Singurătate
ce bogat sunt – drace! – fluierând pustiul...
...eu însumi mie pot spune „*maiestate*”
fără vreun public – snob zbierând: „*diliu!*”

singur sub zăbranic – în culcuș zăbavnic
îmi admir făptura – de la nas la deget
răsfir răsuflarea – evantai cu preget
sau isc uragane – trosnesc trăsnet grabnic!

să nu vină nimeni – șterg din pereți ușa
nu-mi trebuie-oglindea – e de-ajuns delirul
pot să-mi schimb ființa – modific doar tușa

exclud zei și moarte – părtinesc zefirul...
lăsați hulă-invidii – sunt doar mercenarul
vidului de sine: **Hristos-Celularul!**

NECÂNTATĂ - NESFÂNTĂ

I

veste de vânt înviază păduri
dar - toropit - nu se scoală cel înger:
necântate – nesfinte – rămân partituri
supărați se închină copacii de sânger

și vară și iarnă îndură pădurea
dar răul din sineși o pârjolește:

din hăul grăbirii se-avântă săcurea
ruina de raze tot ninge și crește

sărman aiurează văzduh prins în ramuri
și păsări și îngerii trecut-au de vămi
se-nclieie și soarele-n sumbre tufișuri

s-ardic' hori de broaște: e vremea de sămi...
...nu-ncape-și în piele o lume-aburindă
deșertul îngână un sclipăt de-ogлиндă...

II

necântată – nesfântă e lumea din praguri
degeaba căscat-am orbitele goale:
nu vine-n amurguri Hristosul de Sânge
nu vine pe vânturi nici leacul de boale

o viață cât nuca – și-s singur ca moartea
hoinar peste oase-i nisipul statornic...
vii vreme – vii vreme - și-nchide-mă-n ornic:
întregul ce fost-am nu-și vede nici partea

ce lănced se mișcă în noi Dumnezeu
cât freamăt de Frunze – și niciun sfârșit:
de cremene-i timpul – mai greu decât greul

iar dunele cântă cumplitul nimic...
...Cartea citesc cea cu slovele-ntoarse
doar orbul din vis vede stelele stoarse...

SFÂRȘITUL TUTUROR LUMILOR

„*spune-i să mănânce sticlă*” – zise el
și – pe dată – visul meu rămase chel...
încercăm să scriem stele pe ascuns
dar Licornul-Crai e-un fulger nepătruns...

sărăcie – isihii – monomanie...
am strivit voințe – crâncen - nerv cu nerv!
va ieși din peșteri – iar – strămoșul serv
crima-n frișcă – lăfăită-i pe tipsie

nu glumi cu slute Parce - disperări
nu-l disprețui pe Sclavul dintre mări:
e o logică în viață – ca și-n moarte

crinii cresc pe răstigniri deșarte...
...luna se va cățăra din astă baltă
șarpele din măr nu mai tresaltă...

BALADA NON-EXISTENȚEI CONTEMPORANE

cresc mormane de cadavre pe ecranele tv
un bou a scăpat din turmă – ...plimbă-se pe drum... – de ce?!
trec în stoluri marțienii – dedesubt cad teroriști
horoscoapele te-anunță că – de fapt – nici nu ești..

mahala a mahalalei a ajuns planeta-albastră
cu manelele în suflet și cu papa la fereastră!
cimpanzeii bat la taste de roșesc calculatorul
iar păduchi răcnesc nevrotici: patrie li-e monitorul!

de căldură se pupară – bot în bot – pe răcorite
gay și lesbiene-n ciurdă – gâgâind pe nimerite...
și-așa - -n vara care vine – colo-n rect se vor plodi
sortimente de fecale – coafate-n nuanțe gri...

la ce să mai naști tu pruncul – oar' nu ai „*democrația*”?
nu ai dreptul de-a ucide pe-oricine-ți comand' simbria?
n-ai „*political correctness*” – biblie pe calapod
care-ți predică egalul dintre geniu și nerod?!

școala te învață zornic cum te tragi tu din limbric
fîrea-istoriei ajuns-a...cât încape-ntr-un ibric!
...ce voievozi – martiri – eroi? – uite-ncoa': „*ales popor*”
pe străbuni ni-i ..., „*mântuiră*” cu minciuni – hoții – topor!

ce gheșeft strașnic făcură! - sângele la kilogram
ni-l răpiră-n legi ciordite... - ...ce-atât' : „*Patrie*” și „*Neam*”?!
„*Criminal - nemulțumitul!*” - ...când cu Circul și irozii
râzi de-ți scapătă și mintea - ...și te-adăpostești în...bozii!

...uite colo: balamucul! – politicieni și „*geali*”:
latră – scuipă și vomită – micționând flori de migdali...
...și de-atâta larmă vană – zuruind în Circul crud
te refugiași – spăimatic – într-un templu tip...”*Fast Food*”!

...ți-e și frică de-Nviere... – nu cumva Mântuitorul
va fi președinte SUA? – Mondial Judecătorul
fantezia Sa celestă și-o fi-epuizat – calină
în această baltă-lume – puturoasă și cretină...

plină toată de vermina unui vis muiat în crimă

închinată - prosternată zeului cu neagră rimă:
BANULUI! – fără de care nu e liniște ori viață!
...liturghie de sfrenție - sacerdoți: bancheri de greață...

...unde-s munții? – sfânt lumina parcă s-a-ngropat în peșteri
de pe zid se prăbușiră nu doar nouă: **ZECE** meșteri!
...nu-i cu cale să pierzi vremea-n nesfârșitul serial:
mai bine te-nfunzi în junglă – tâlcuind c-un canibal...

*

cucuruz muiat în lacrimi
vină Cel scăldat în patimi
să ne ducă iar pe munte
să ne-nalțe iarăși frunte...

din obizi și zguri de veacuri
slobozească-ne spre leacuri
iar din lut și viermi și tină
limpezească-se lumină!

BEȚIVUL DIN TRAFIC

morții-și pun centura-n dric – merg disciplinat în trafic
căci pe lumea „*cealaltă*” toți tre' să se-nscrie-n grafic!
vampiri trag - pe șest – o dușcă: cine știe luna astă
de-or primi rația-ntreagă: sânge-albastru de nevestă...

trec strigoaice-n crinoline – vălurind văzduh și apă...
mare-nghesuială – frate – de când criza-n lume sapă!
...zice răposat bețivul – tot oprind în gât... „*maree*”:
„...*nu-nțeleg* – *hâc!* – *socoteala*: <<...*lumea astă...lumea cee...?!>>*

cuminecături și sticlă: osebirea e...PARTAJUL!
...la mulți ani și fericire! – *hâc!...era s-uit:...ȘI-AMBALAJUL!*
eu sunt pentru împăcare – *hâc!* – *vă dau pe loc ucazul:*
morți și vii – cu toți în trafic – vă dați mâini! - vivat curajul!”

...și-ocolind pe Sfântul Petru – cel pus strașnic pe controale
șovăi spre slăvi bețivul – tot jertfind el la alcoale...
așa tare-l preocupă lozincile-osanale
că uitat-a amănuntul: el de mult e-ulcici și oale...
(...pline toate – parfumate!...dar niciuna cu...sarmale!)

DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT

chiar nu se poate-n lumea asta de roboți
decât să văd într-una mutre de-idoți?
invoc bun-simț – păsări hyperboree – sfinți

refuz prostiei iar să-i crească dinți

ați sufocat Frumos și Adevăr și Bine
turbarea explodează-n om ca și în câine
ați infectat păduri – izvor și munți
cu monștrii insolentei – șerpi cărunți

de când – de unde-atâția demoni primitivi?
sub care lespezi lânchezești – parșivi?
religia lui Căin – molimă hidoasă

ne-atârnă lepră și ne-a-mpins sub Coasă...
...fără cruțare – Crist va 'tinde braț: „*ajunge!*”
satanic Templul în genuni s-a scurge...

STRÂNSA PRIETENIE

după ce l-am bărbierit cu
ușa de la intrare (...cu capătul căreia-i
re-modelasem – anterior
degetele ambelor mâini...) – i-am stabilit și
înălțimea - cu un
ciocan împlântat în
creștet...

măsura și
numărul bătăturilor degetelor de la
picioare - i le-am
rezolvat – trecând cu
șenilelele unui tanc dezafectat
peste ele...peste toate cele
zece...nimănu-i dădu prin
minte s-aducă vreun tun sau
berbece...

...acum – în sfârșit - am ajuns cei mai buni
prieteni: el – în extaz perpetuu – adâncit sub
miresmele florilor din
grădina cimitirească – iar
eu – eu filo-zoon-ul – mânând cirezi de
boi flămânzi – pe toată întinderea
paradisiacei grădini de
deasupra burții și buricului
lui – de burjui

„S.C. HRISTOS S.A.”

e bine să prefaci
bucuria în
durere – e foarte bine să-i poți aduce pe cei
săraci – la suferință și
exasperare

încă și mai bine – să-i aduci pe cei în
suferință – la rușinoasă moarte – în
temnița datornicilor
perpetui ai vieții - și deci a
condamnațiilor la
sinuciderea din bezne

apoi – să le pui (duios și
prevenitor...) cadavrele – sub
anathemă

astfel – zi de zi și ceas de
ceas – se desăvârșește – cu nobilă
generozitate – creștinismul pe
acțiuni

astfel și numai astfel – patronii întreprinderii
mondiale – „*S.C. HRISTOS S.A.*” - vor
prospera – glorios – în numele
millei smereniei și iubirii
cât-mai-departelui...

ce mai: metafizică pură!
...și-atât: restul este doar
sfântă intangibilă și riguroasă
„*taină*”

zarafii invulnerabil-sacerdotali – martirii
profitului net - fac
de zor și
gravi - contabilitatea
prețioaselor cadavre – intens
miraculos productive

TOAMNĂ SPRE IARNĂ

tâlharii-au jefuit în catedrală
mânjit altarul – urmele-s de sânge
ca de-obicei – Hristosul nu se plânge
dar clopotari și vânturi crap' de fală

și lepră și noroi spurcat-au naos

o zi de bezne iar și-a pus coroană
cetatea nu-i decât un spârc de haos
sfârmate-s - sus – coloană cu coloană

bocind în zdrențe – marginile lumii
cerșesc o notă de la Sfântul Clopot
dar bidiviii negri vin în tropot

strivind nădejdi și patima arvunii
...e greu din țăndări s-aduci mântuirea
...toamnă spre iarnă: unde-i lecuirea?

NAUFRAGIAT

un naufragiat – asta
sunt: un deplorabil
naufragiat

nu mai știu pe unde va fi fiind
viața (și chiar – oare - va fi existând
așa ceva?...) – și nici măcar
moartea nu mă mai încântă
cine știe ce...

am eșuat în propria-mi
umbră – și mă întreb de zor
încerc - încrețit tot - să-mi amintesc
livresc - cine și ce se spunea – undeva
cândva – că aș fi fost – că
aș fi putut fi...prostii
prostii prostii: nici nu cred că aș fi
îndrăznit – vreodată - undeva
cândva - să visez a fi – să-mi imaginez că
exist

...cer posomorât – temniță de-ametist...

...și de cred – și dacă nu
cred în nu știu cine ori ce – soarta mea deja
s-a scris – chiar de la-nceput – pe fruntea
norilor
trădătorilor

...hai să cădem la pace – tu de-acolo – oricum te-o
chema – ori te-o
striga
cineva: vino jos – de-acolo unde te-au
cocoșat naivitatea și

dementă - setea mea de
mereu altceva - de mai bun și
de ce nu – mai frumos... – vino jos
stai aici – lângă mine – rană în
rană să tăcem – sub cerul gol și
trist – de fals
ametist – stai aici
jos – cu mine – drept în
mijlocul de apă – drept în mijlocul
naufragelii mele – cu adevărat
eterne și rele – de care nimeni nu
scapă...: ”*așa va dormi – cum își
așterne*” (...știri
externe...)

...hai – deși știm bine că totul e un vax
vast - amândoi să strigăm – entuziast
și deplin – deodată – la mijloc de
chin:

„*amin!*”

III-FRUMOASĂ-I LUMEA – CULMEA DE ZGÂRCITĂ!

FRUMOASĂ-I LUMEA – CULMEA DE ZGÂRCITĂ!

văzduhu-l curmă hârâit de joagăr:
icnește-a vomă cântecul din păsări...
da – disperați ce suntem fericirii
am face-o – toți deodată – pe fachirii!

frumoasă-i lumea – culmea de zgârcită!
să-i smulgi o rază – tre' s-o pui pe plită...
doar îți arată câte minuni are:
te-apropii – și le vâără-n buzunare!

...bieți cerșetori – am obosit de-ntins
o mână ce-i uscată-n dor cumplit:
când crezi norocul firav că ți-ai prins

paznici din cer retează-te-n cuțit...
...mă dor de-iubire inima și buza:
m-aleg – mereu – cu arzătoare spuza...

ÎNCET ȘI CU GRIJĂ

îmi pierd mințile – încet și cu grijă...
pedestraș singur – pe-un drum necunoscut:
din ce-am iubit – n-a mai rămas nici schijă -
nimic din ce-am tânjit sau am cerut

spre zări pitice – ghemuit de frică
tot plâng – murdar și hâd – copil bătrân
asud și gem – lumina-i tot mai mică
adie bufnițe-n văzduhul spân

am pierdut șirul stihurilor mele
nimic cu rimă nu s-arată-n cale...
...pustiu în noua lume – noua vale:

pierdui nădejdea-n duhuri menestrele...
...degeaba am sperat întru mai bine:
bordei de vise – închinat ruine...

CAVALERUL TIMP

între două sorbituri de sânge
între două hăituiri de nori
între-atâtea alte crime și splendori
niciodată asasinul Timp nu plânge

spada de vreo stâncă nu și-o frânge:
râgâie-și voios siesta – și atât!
implacabil și mereu posomorât
hòiturile-n soare și le strânge

fără număr – fără ordine: un mit
mânduind doar spaima noastră și-un cuțit...
...cine ești – Val de Verde – Domn uscat

măcelar bonom – senin și rafinat?
...doar o slugă-a Marelui Sanchiù
pentru care-orice devreme-i prea târziu!

GOSPODĂRIA LUMII

vine vremea-n lume de spălat
ba cu pulberi – ba cu umbre – ba cu rost
cerul rânced nu mai băjbâie vreun sfat
n-au miracole-etichete cu vreun cost

voi plăti luminii pentru orice nor
sfarogite frunze-mi cad potop pe cap:
toate cad – discurs fierbinte – fără spor:
eu – în lume și în piele – nu-mi încap

vine vremea să te-agăți de-o rază
și să ieși din sală – fără-emfază -
gânditor și singur – din economie

știi penibil: vieții nu-i se dă simbrerie
...ce-ai fi putut să fii e-o teorie -
iar retorica nu ține de chirie...

CÂNTEC DE CHEMARE-A COLINDEI

a venit Crăciunu-n lume – nu și pentru mine:
mi-s adăpostit luminii și-s orfan de bine!
de o viață-aștept Colinda să s-aprindă-n geamuri:
ea s-a dus la domni – cu ziua – și-a uitat de neamuri...

vânticel de frig și zloată – pogorât din stele
mi-ai trecut pragul odată – sol trimis de rele:
nu mai pleci – îmi stingi și vatra – pui gurii zăbrele
ai ucis pe totdeauna cântecele mele

nu te-nduri să-mi ieși din casă – neagră umilință
și să-L lași pe Crist să intre – poate-i de priință...
bulgăraș de gheață rece – pe inimi te-așază:
a plecat de mult norocul – stă pustiu-n vază!

...stă o țară sub zăpadă – nu-i mai trece iarna:
Dumnezeu s-a luat cu treaba – pe la alții-i darna...
ne-a sărit rândul la pâine – ler uscate vrejuri
ni se uscă de-o vecie lacrima-n gâtlejuri...

...a venit din nou Crăciunul – fără Crist și îngeri
stai – noroade – la portiță – și din zdrențe sângeri...
...când mai vii – Colindă Sfântă – pe la noi cu bradul? -
că e bai în omenire: nu-și mai află vadul...

CE-A AJUNS OMENIREA

ce-a ajuns omenirea? – o sumă de
trunchiuri – zăcând – lăncede și
râncede – pe suporturi de
lemn mort – trunchiuri care – din
când în când – au nevoie de
surcici și
măturici – potrivite – cu care să-și
scarpine o mâncărime
epidermică oarecare – superficială și
trecătoare (ca orișice
modă...): surcica-Shakespeare
măturica-Femeie – surcica-Platon
măturica-Alcool – surcica-Dumnezeu
măturica-Voiaj...

după ce mâncărimea cu pricina (indiferent
care va fi fost) a trecut – aceste trunchiuri
lăbărțate se lățesc și mai
mult - grohăind de
plăcerea satisfacției fiziologice – se lățesc și
moțâie – din nou
inerte – pe suporturile de
scânduri – așteptând – cu molfăituri
mormăite prin
somm – o nouă incitantă
mâncărime... – ...și iar surcici – și iar
măturici...

...mod de a trăi? – conștiința
și eroismul tragediei
cosmice? – stare de
spiritualitate? – avânt și
ideal
sideral?... – ...acestea au devenit – de
milenii – niște simple dar ilizibile
expresii – expresii care se mai găsesc
inscripționate (de fapt
zgâriate - zgreptănate - stângaci – frivol și
inutil desenate...) - nesuferit de
enigmatic – doar în
dicționarele pentru
pescuit adâncimi – ale
ne-născuților abrași – nou-născuților
gingași - cel mult ale
sugacilor încă
nărăvași...

FERIȚI-VĂ DE MĂSCĂRICI

un milog
șontorog
se ițește dintre stele
bârfitor
trădător
ne dă chipul prin vopsele:

**„nu trudi
nu iubi
să nu crezi în nicio Floare!
sibarit
sodomit
iar minciuna-ți – demâncare!”**

otravă
pe tavă:
tot sfințim măscărici
și vindem
cuvinte
pe doi firfirici...

**„ascultă
exultă
când geme Golgota!
giuvaier
cañonier
să-ți fie cocòta!”**

...ferește-ne
Doamne
de profeții schilozi –
sfințește
iar gura
cu mir de rapsozi!

LASĂ-O URMĂ

lasă-o urmă-n viața
ta – măcar cât
șina de bale-argintii – pe care călătorește-n
lume – Măria Sa
Melcul

CREDINCIOȘII FRAȚI

orfani Apocalipsei – cavalerii

lucrează clandestin la vopsit îngerii
se-adăpostesc de foc în baptistèrii
la provocare nu plătesc cu sânger

ei – salamandre deghizate-n meșteri
păstrează taina verii din grădini
se-mbracă în armuri ca-n peșteri
Hristos e pentru ei castel de crini

sub coifuri 'nalte ochii-s de văpaie
un ceas din noapte este semnul lor
când la vedere arde-vor în straie

ultima faptă va fi jar de dor
...ei nu sunt măcelarii amânați:
gingaș Iubirii – credincioșii frați!

BRIC-À-BRAC-URI NECESARE

a murit
modern: înghețat în plin câmp
experimental

vă urâm – cu
simpatie: vomați din
plin – ca poftă
ce va să fie

doi oameni
mugeau – apoi
au început să le crească și
coarnele: unul dintre ei a dat să
mugească ceva
special – și-atunci – pe loc
a căzut înjunghiat de
soartă

granița
garanțiilor se întinde până la
iresponsabilitate

un matur – matâr
murdar – și cu mințile
bazar

rămân pe
țeavă: n-am nicio
grabă – curând
cu mine voi
împuşca tot
universul – în fel și chip
zvârcolind
versul

observatoarele
gastronomice au identificat pe
cer – umbre de
excremente zburătoare: tocmai ne
pregătim să interceptăm un
closet galactic – să-i
intersectăm – apoi – orbita
oarbă – pentru a ne și
identifica – în cele din urmă și
întru totul – cu
religia sa – măgulitor
flatulantă

DAC ORI ROMÂN SĂ FII NU MAI E VOIE

dac ori român să fii nu mai e voie
stârnutu-s-a ciclon de inchiziții
și-ocean de ură prăbușesc bandiții
când limpezit vrem neamul – anevoie

vite să fim – Evropa ni-e imaș
dar nu pământul sfânt ca temelie
nu sânge de străbun să-ți fie glie:
să paști – să taci – străin și orb și laș

Cristul cu tot cu Cruce-l smulg din duhuri
să n-avem prispa raiului nădejde
să nu vedem copilul cum ne crește

sorbind din sfântă limbă – vii văzduhuri
...demoni slinoși – pidosnici – ne-nvăluți în cnuturi
răbdarea strânge trăsnet: iar v-om zvârli în luturi!

O GLUMĂ ÎN RATE

o – tu – lirică iubire – serafimi și ciori
m-ați răzbit cu bezne – crâncen – deznădejdi de flori
linge pasărea mâniei câte-un rest de cer
eu Te chem dintre ecouri – Cristule de ger

știu de chinu-Ți – știi de chinu-mi – răstignit Poet
dialogul nostru – însă – miroase-a cuplet:
mii istorii supurânde – infectând candoarea
inversează – în oglindă – icon și scrisoarea

bălării de vorbe goale – puradei tiranici
năvălesc în teatrul lumii – și se cred oceanici...
niciun trandafir nu crește în calea urgiei
inorogii năpârlit-au cornul nostalgiei

velerim și veler Doamne – sânge scurs în noapte
dragostele cruciate: bordeluri de șoapte...
spade și deliruri sfinte șopârlesc de zor
raiul palmei templiere: sacru abator...

cinici – diavolii-mi descântă între lacuri oarbe
vine Prințul însuși – apoi – stihu-n hău mi-l soarbe
parastas de foi de varză prăznuiesc sobòlii
crivățul nuntește-n barba-mi coaște de orgolii

câini scheletici nu mai latră umbre din unghere
gloabe de heruvi în lepre gălgâie-nviere...
omu-i o jivină oarbă – scrisă de pecingini
numai crima i se ține – agățată-n gingini...

mântuire-analfabetă scurge zoaie-n zare
se târăște-un ciot de cântec fără lumânare
balamaua lumii noastre scârțâie de vești
Criste – au rămas pe garduri gargare popești

nu mai știu citi în stele – nici măcar în stânci
Maica Lumii – umilită – a căzut în brânci:
rugăciuni – podoaba scârnei – vomitate-n zori
cruci de ipocrită soartă ies de sub urdori

pân' și rău-i gol de rosturi și scârbit de farduri:
„bine” – bărbierit de raze și-mpuțit de narduri...
histrionii duc solia Minciunii Supreme
...rănit Criste – simți în coasta-Ți alifii și creme...

...mi-a-nghețat și verbu-n frază – delicată ciumă
molime-n imperiul morții hotărâsc cutumă
sacadat mi-aud la poluri inima-mi cum bate

mi-a rămas suflet de-o glumă – dar și-aceea-n rate...

CONSTATARE

au rămas pitici și munții
de-atâta osândă
venerabilii-au dat lumea
naibei în orândă

păsări se târăsc cu viermii
îngroșând noroiul
ceru-i scufundat sub luturi
delirându-și sloiul

licărește putregaiul
peste bărbi de sfinți
plouă-n două cu pucioasă
florile-au dat dinți

doar moroii – neamuri ploii
stau posaci pe mal
cântecele și scaietii
se scurg la canal...

clănțănit de stele rele
zbate prin tufiș
cercul lumii se închide
(s-a și pus afiș...)

SCOATEREA DIN URNĂ

unde am fost cândva – nu ne întoarcem
nici știm cărarea – gustul nu ni-i harnic
pentru vreun rai: nu ne cunoaște – noi nu-l toarcem
cine-om mai fi ne întrebăm zadarnic

așa pierduți – străinii de lumină
vom hoinări istorii fără rost
cei ce-or veni s-or întreba de-am fost
nici Dumnezeu n-avem și nici pricină

la stele rumegăm ca la potlogi
uitând că de ținut ne ține glia
de vrem coroane – n-avem scăfârlia

vrem a sui: îngerii apteri și-ologi
...cel ce-o umbla prin ceruri – azi – de jurnă

ne-ar milui – scoțându-ne din urnă

DESCÂNTECE

târgul târguirii
șarpe nesimțirii
mi-a călcat pe urme
liniștea să-mi curme

iele grele din păduri
faceți dans – descântături
și-n frunzișul greu
dați-mi ce-i al meu

mă scăpați de șarpe
azvârlit în harpe
mă scăpați în lună
în floarea nebună

nu vreau fericiri
ci doar duminiri
și nu vreau lumină
doar inimă crină

iele din stejar
zvârliți-mă-n jar
cruțați-mi și truda
de-a fi iarăși Iuda

TÂRFA ÎNCHIPUIRII

visuri în văpaie – vinuri de beție
când se sting în noapte – duhnește-a urgie...
părăsind pădurea – turme inorogii
au lăsat copacii grei de orologii

trec păsări de noapte prin ungherul minții
plozii de-ntuneric își ascut iar dinții...
suflet singuratic – neguțând izvoare
s-a oprit din cântec – și-a-nțele că moare

...închipuirea-i târfa cu misticele mâini
slăvită în muzee - zvârliți-o-acum la câini:
a năruit imperii – desparte Sfinții Miri

de zei a fost trimisă – blestem pentru-omeniri...
...nu te-mbăta – pribege – cu vin și vis de noapte:

un han e lumea-ntreagă – cu-otrăvurile coapte...

SINUCIDERA DILEMEI

amant să-ți fiu – se pare că e prea târziu
m-oi pomeni zvârlit ca zdreanța – la gunoi
și totuși – inima-mi – ironic – bate-a viu
nimeni regale ceruri n-are mai de soi

nu-mi zi nebun – n-abate-n umilință
candoaarea-mi:

vocea-mi cobor în falsele smerenii
îndrug nimicuri – nimănui priință
și lâncezesc și pâlpâiesc vedenii

știu bine – focu-mi nu-i de fad „*prieten*”
dar lumea-i ipocrită – tu – ei sclavă
nu pot umbla prin cruguri cu vreun piepten

iubirea-mi s-a târî prin ierni – bolnavă...
...trupul bătrân – primăvăratîc duhul
văd trist: nu-ți pot aprinde-n ochi văzduhul...

CU PRETENȚII DE AUTOR - TOAMNA

valuri de galben a stârnit furtuna
răbdare nu mai vezi la vânt – când frunza
aduce argumentul că-i doar una
și rău nu face nimănui – ascunsa...

e un măcel de galben – fără-accente
amurgu-i cocoșat sub nori de humă
sunt violate fiice inocente -
peste cadavre – un cearșaf de brumă

măcar în moarte scoate-ți demnitatea
din teaca urii tale pentru crimă:
înjunghie-n tine orice rest de rimă

să n-aibă toamna nici poem – nici cartea...
...toamnei cu mari pretenții de-autor
strecoară-i între straie un topor...

CREZ

Dumnezeu nu e perfect: ar fi

plicticos și
teribil de
egoist

abia fiind imperfect e
frumos - măreț – tragic
viu și
impresionant: El
se caută – febril
geniu copil
în fiecare
minunat amănunt al
Creației Sale

Dumnezeu nu e atotștiutor: dacă
ar fi – „*liberul arbitru*” s-ar
dovedi cea mai mare
escrocherie - ipocrizie
cosmică

...uite: până și Dumnezeu se
minunează cât de
frumoase-i ies
minunile

FREDONĂRI MEDITATIVE

pescărie - pușcărie
bărbierie cu
tichie: morții țin o
sindrofie
*

să nu cedezi și să nu
crezi – nici în
oaie – nici în
iezi

foaie verde din amiezi
cu ochii să nu mă vezi
zâmbește la trei chinezi
spânzură și trei aezi – dacă vrei
s-elucubrezi

maionezi – nu
maionezi – trebuie să
încifrezi
*
Dumnezeu e

memoria: El nu vrea
gloria – ci
victoria

SERINGI

săbiile de
inox – fulgeră vampiric împotriva
sângelui meu – împotriva
venelor – arterelor mele – împotriva
întregului meu organism
friabil (în aceste momente
epopeice – chiar
detaşabil...) – organism alarmat și
suit deja – cu exasperată grăbire – pe
meterezele din lună – ochind cu spaime – prin
creneluri – spre
înraît – atacul
necruțător ascuțit – al
seringilor din
universal
spital

NOROCUL

domnișoarei N.

priviri de crăiasă – eternă mireasă
pe chipu-n văpăi – tinerețea-i grădină
cometă-i sunt pletele – văzduh alină
colind de zeițe-n plutire și-n frază

de ceasuri bune – toți aștrii-o privesc
mii sori logosori o alintă-n lumină
frumoasa-a frânt vremea – din tronu-i regesc:
Istorie-a Razei – și Horă Păgână

...cavaleri pogorâți cu hârzobul din stele
ia luați 'cest ștergar – și vă ștergeți voi ghiocul:
căci zâna desprinsă din jocul de iele

deja și-a cuprins după umeri Norocul...
...și flaute și harfe – cântând fericirii
se-ascund umilințe – când trec pe cer Mirii!

INUTILITATEA MAȘINII TIMPULUI

unii ca voi sau unii
ca alții – printr-o eroare de
pilotaj – pot să-i trezească – înalți severi și
umbroși – pe psalții
Bizanțului

și atunci - abia - să auziți cât de
veche și cât de
frumoasă e
lumea – clădită între
ne-zidurile eternității – între
grădinile dulceții
Cuvântului
Întemeietor Sfântului...

„IUBIRE PLATONICĂ”

din marmură de Paros sculptai statuia ei
o adoram cu rândul: eram niște viței...
statuia statuară – o artă cu hormoni
ne-a dat cu flit: „zeița” se combina cu...-„ioni”!

iubire – grea prostie și boală de junete
râvnim tot paradisul – un crez printre ostrețe:
târziu ne dăm noi seama că...sfinții-s cam curvari
că patru evanghelii...sunt vise de hornari...

martir Iosife – iartă - mă-ngăduie smerit
căci frate ești cu mine – cu oricare smintit:
pe Ea a violat-o un derbedeu „*de sus*”

dar tu-ai iubit orbește „*produsul*” – pe Iisus...
...abia la bătrânețe bărbatul vrea„*răcoare*” -
dar când să prindă minte – hop! – tocmai că și moare!

SINGURĂTATE CINICĂ

singur deplin – în viață ca și-n moarte
privind amar spre măștile din cuie
aș vrea să am cui da din mine-o parte
lama-altei inimi facă-mi cărăruie...

în mine însumi întreg sunt îngropat
și-așa – neplâns – incert și fantomatic
voi hoinări în veci – strigoi iernatic
căci pentru mine - cald nu e vreun pat

străin îmi sunt și mie – mai că-mi vine
să-mi cer chiar pașaport – pe unde trec!
...dar cui s-arăt hârtoage despre mine

unde-aș pleca – de-aș avea ce să plec...
...acest sonet s-a scris dintr-o eroare
în hăul cinic dintre luni și soare...

NEMULȚUMIRE GENERALĂ

să crezi în bine și să dai de rău
nu-i o-ncercare – e naivitate
când lumea-și pierde sòrii – și-un dulău
delicii iscă-și din trei beregate

a iarnă mirosim pe frunze arse
nu-i bine-rău: e doar ce tre' să fie
dar „*cei de sus*” – fanatici după farse
se pregătesc să-orbească-o ciocârlie...

al'dată-orbeau privighetori măiestre
celeștii monștri preamăreau amurgul... -
de-atunci în raiuri spartu-s-au ferestre

și-n Empireu pătrunse – cinic – burgul...
...n-or fi ei sfinți – naivii umiliți
dar nici sacrii bufoni nu stau chiar mulțumiți...

CRANIU ȘI CRIST

după ce viermii hămeseala-și vor târî
din craniu-ți vor rămâne găuri și boltiri:
la ce-ți hrănești tu hoitul – din tingiri
când gând dispere – duh s-a zăvorî?

la ce ești – lume - -atât de-mbietoare
nimic din firea-mi zăbovind sub soare?
...din hoitul îmbuibat doar cu duhori
Crist distilează' spre ceruri Sfinte Flori...

din tot ce-agonisiși cu lăcomie
destramă-se în pulberi toată-averea:
nobilă – nevăzută ți-i puterea

dincol' de cărnuri – în Împărăție...
...șesând paingu-n craniu-ți descărnat
îți zugrăvește – mistic – chipul luminat!

METAFIZICĂ GALBENĂ

mănunchiuri – galbenele frunze se pogor
din cer – dansând în roate lunecânde
precum un stol de balerine-agonizânde -
...spectacol pentru îngeri - ...și-apoi mor...

prin parcuri – gârbovite – trec stafii
oceanul galben – non-identitate
pe toate le îneacă-n calomnii:
c-un horcăit – au și trecut în carte!

de moarte – chiar că astăzi nu-i nevoie
căci sufletele urcă spre delir:
în ceruri s-a mutat un cimitir

de flori – de oameni – de arzânde troie...
... „- *e toamnă...*” – zice-un înger străveziu
„-*ba-i metafizică înaltă – asta știu!*”

POEMUL PĂDURII

POEMUL PĂDURII

pădure – vuiet de ocean
lirism patetic de tiran
stârnești cald cântul din cristal
muntele-i obosit de val

te bântuie mii heruvimi
pădure smulsă dintre crini :
ești blestemată-n sfinte iniști
tihnă să n-ai – să-nvrăjbești liniști

nasc vorbe-n frunza de stejar
fâlfâie îngeri spre-nalt jar
poemele – în plin delir
înroșesc vinul din Potir

stelele toate din tufiș
sorb rugăciunea pe furiș
...a fost odată-un telegar
sufla o vară peste var...

din Luna marelui război
fecioarele se scurg șuvoi :
licornul bate din copită
și orice flori asmut ispită

prin umbra-nvoaltă de serafi
suspină spinii – șerpi isnafi
negustoresc zâne și miri -
apoteoze-n trandafiri!

...pădure-n veci cutremurată
povești își scriu singure-erată :
trec zeii blânzi înspre iernat -
poemu-n tine s-a-ncheiat...

RĂZBOAIELE CODRULUI

răzbim războaie grele-n vechi păduri
încătușăm în crini pe sfinții furi :
suntem nemuritorii din stejari
Lui Crist îi creștem – cutezând – stegari!

străbunii scurg în noi puteri de vis
prin Codrul luminat a paradis :
veniți – veniți spre Tăinuita Cină
toți - cavaleri ce luați din Crist lumină!

în armii de arhangheli întrupați
îi lămurim cu vâlvătăi pe vânzători –
trecuți trei șerpi prin tăiș de privighetori

sub Steaua Cântului se spulber vinovați...
...cu toții-n vechi războaie judecați
Sfânt Codrului înfățoșați curați!

POEMUL MARII CĂLĂTORII

am suit munți înalți și-am trecut de păduri
am privit în vulcani și-am visat la lemuri
nădejdea-i lumină și-i Frate de Sus
nu știu strămbătate: m-am dus când am spus

nu mă fă vinovat c-am văzut mult prea mult
Inorog și Văpăi – călăuze-n tumult
mi-au șoptit de tărâmurii și-atâtea povești :
nu pot da despre ele nici samă nici vești

asfințește degrabă în temple și-n lumi :
n-am trăit să v-amestec cu foc ori cu humi -
doar matrozilor aspri cu degetu-arăt

cum se merge prin stele – nicicând îndărăt
...între vele se zbate un biet pescăruș :
împânzirea de vremuri s-a rupe acuș...

POEM MISTIC

citim în frunza de stejar
zavere sfinte din altar
căci epopeea dintre ulmi
atins-a luminate culmi
iar negrăiții din zenit
desființează-orice sfârșit

chivernisim slova pădurii
zânele-și pierd prin munți condurii
îngerii-și riscă rostul urii
incendiem blând asfințit
urcăm pe cruci manoli din Crit
și deghizăm slăvitul mit

din candelile-am vărsat stihii
stihii de stihuri – harfe vii -
și-aflăm din oh aflăm cu ah
iubiri târzii de padișah...
infâmii din clădiri de zori
au adormit printre fiori
și-s duh-parfumuri - sfinte flori

păduri aprind
mistic colind
magi în delir
ne scaldă-n mir

vorbe și prinți
rostesc fierbinți
truver boem
infarct poem

amin amin
e sânge-n vin
grădini mărgean
orgii de-ocean

...visăm regal
în SanGraal :
Fluturul Crist
tragic Artist

GLUME DIN VIS...

ascultă – ascultă-aurirea de vești:
în poieni mugesc iarăși toți zimbrii domnești!
venit-a dreptatea! - ieșiți la ferești!

...ucigaşule sfetnic – un' te piteşti?

venit-a dreptatea! – voievozii-n cutremur
Moşia vor iarăşi s-o ia-n stăpânire
sfânt cerul s-aducă din fundul de vremur':
Lumina şi Crezul zidesc noua fire!

vai vouă! – vai vouă! – ucenici vrăjitori
fătaţi pe meleaguri de nu ştiu ce nori...
va fi foc – va fi jale – căci vechi veghetori

vin Straşnica Lege să fulgere-n zori!
...iar visez caraghios şi-mpotriva de lume -
ochii mei tulburi cutreieră glume...

CÂNTEC ÎN APUS

trec şi munţi
trec şi frunţi
acum în apus:
iar Cel de Sus
din crini şi crine
aminte de mine
şi-a adus

flori mă primesc
sfinţi mă privesc:
senin – ceresc

trecând – trecând
călări pe vânt
întronăm Domn:
Regatul Somn

risc paradis
o stea din vis
iar ursitori
sunt peţitori

...cântaţi – păduri!
fluturi obscuri
scrieţi pe ape
un' să mă-ngroape

sub răni de flori
un' să nu mori:
zeii cărunţi
pogoară punţi

nu va fi gând
nici rău nici rând
doar larg și blând
cântec de lii
sori-ciocârlii...

...un om un om
clopot de dom:
el – Făt Frumos
mă cheamă jos -
din firi m-a scos:
văpăi - răcori
să-nviu noi zori:
să fiu de-acum
eternul drum
pentru cocori...

MII POPOARELE DE CETINI

mii popoarele de cetini se smeresc sub vânt de soare
rugăciune murmurată se înalță din izvoare
strecurată printre sfinți și-n miresme de altar
viu lumina mântuirii plouă peste-al meu zadar

cruci de vulturi din tărie liturghii binecuvântă
șapte turme-n vârf de munte mistice tăceri descântă
ierburi din poieni vărățici unduiesc liniștea vastă
nor de raze îl pogoară pe Hristos aici pe coastă

și pornesc lucrări serafii și orânduiri heruvii
gura mea-i pecetluită – precum deltele de fluvii:
cătred Mare ea rostește cuvântări de Înalt Mist
din drum graiul nu-l întoarce – ci-n orbiri de ametist

alte capete-n coroană – alte frunți sub joc de săbii
alte lumi și alte soarte – cum și vele de corăbii
mână-n țarc de semne-arzânde rosturile învechite
și-n noi viersuiri – noi fraze – trec Cuvântul prin noi site...

...o minune-i veșnicia – din crin cer până-n pământ
dar destăinuiri nu face Înviatul din Mormânt...

de vezi semne în abisuri: taci – ascultă și înțelege
nu-ți tocmești tălmăci uimirii nici pe magi și nici pe regi
...nu poți ști – uitând de Munte – chiuind la cânt de flaute:
adâncind lumini în suflet – vine Ravvi să te caute!

PLECAREA VÂLVELOR

vâlva munților – mahnită și proroacă
scurmă lira-nfriguratelor păduri:
vii copacii – strune-n van invoacă
viersuiri ce-s stinse în trecute guri

vestejite-s azi moșiile de stele
vestejiți heralzi sunt îngerii din glas
tristă – vâlva s-a pierdut după perdele
norii stânelor în alte zări au mas

fluiere s-au frânt – tăcut-a Duhul Sfânt
noaptea vieții s-a fost tras din munte
moarte e din cer până-n pământ

iar Poetul strânge între palme frunte
...când și vâlvele-au plecat în lumi păgâne
blândului Hristos ce-I mai rămâne?

NECESARA MINUNE

în zadar se schimbă nopțile în zori:
unde sunt ciobanii sfinți și rugători?
unde-s – dârzi – voivozii – magii crăișori
în această țară adâncată-n nori?

vai – pitice vremuri și preascunde frunți
e degeaba încă stâncă-n vechii munți:
ați uitat să dați cu pietre după câini
iar turbații v-au mușcat și piept și mâini

zmeii ne-au sorbit și sufletul și glia
ne-a rămas – străin pleoștită – pălăria...
părăsit-am vatra - ni s-a stins mânia

rădem când – prostește – surpăm temelia
...Criste – simt prin neguri – găfâit respiri:
iscă-n plebi-cenușă jarul de martiri!

MITOLOGIA AMURGULUI

îngerii din cetini zboară – cântul lumii curme
orb e cerul peste piscuri – munți pustii de turme
mut e gândul de iubire – învelit în cețuri
stinși sunt Soarele și Luna – zeii dorm în jețuri

stele nu-s să toarcă soarta – spânzurat-s-au de grinzi
nici măcar pe Răstignitul – nu-L mai ai – Iudă – să-L vinzi...
din clopotniță cocorii cad greoi la mine-n brazdă
pe moșie năpădit-au viermii beznelor de caznă

Cățelul Pământului și cu Inorogul
se-mpăcară-n noapte șui – ca surdul cu orbul
regi și neamuri au apus – îngropate-n sorburi
mlaștina-a-asmuțit în munți bufniți șerpi și scorburi

bieți stejarii plâng pe prispe – Lebăda-i străpunsă
e nebună Cosânzeana – stă în piatră-ascunsă...
unde-i Sculptor – Făt-Frumosul – cu mâna-i vrăjită
din stânci iar iubita-și scoată – lumii iar trezită?

LĂMURIRE

16 August 2016 – Sfinții Martiri Brâncoveni

de departe vin ecouri
munții ning lumini
nunți de zâne cresc în piscuri
pe-aproape de crini

fulgere vestesc venirea
Mirelui Ceresc
păsări – îngeri nesfialnici
ne călăuzesc

trăsnete despice' pământul
pentru duhuri sfinte:
din izvoare – din pădure
se slobod arginte

în furtunile de raze
se-implinesc eroii:
cavaleri ai nunții firii
vin spre Crist martirii

sus în tronul de mărire
stă un orb sălbatic
din barbara lui citire
renaștem hieratic

slovă după slovi de fulger
orbul ne așază
încât nunta lămurește
lumea într-o frază

stele crâncene pogoară
duhurile-n candelii:
Crist în piscuri ne însoară
cu spade de-arhangheli

METANOIA BUREȚILOR

*„noi – bureții din rigolă
târguim din luni gondolă
noi bureții burețim
și pe toți vă mucezim”*

alelei – bureți de soartă
scrieți-mi pe pântec hartă
descrețiți în mațe-o poartă
burta s-o simțim deșartă

colo-i gura iadului
umple gura raiului
pe picior de plai ajunși
de raze să fim străpunși

să uscăm păcat și vină
să-ndreptăm tot ce se-nclină
să-nchinăm la sfinți cocori
grădina cu sfinte flori

hai – bureți întunecați
la minune ajutați
și-o să fiți în ochii Lui
creți de nori – lumii gurgui

SCHIȚE DIN MUNȚII BUCOVINEI – LA SIHĂSTRIA VORONEȚULUI

de sunt modern sau clasic – munților nu le pasă
ei cresc păduri pe coaste – veste-n țării ascut
de-acolo – de la vulturi – doar câte-un stih îmi lasă:
pe pagina-alburie s-așterne sfânt și mut...

eu sunt doar mâna slabă – copiind partituri
din simfonii stelare – din dans apoteotic
pe care zâne-l sfarmă de țarmuri fără guri...
în ierburi – apoi - sufăr de fulgerul despot

și mă ascund sub glie – ca un pârau molatic...

și Mumele – și vâlve – deasupra-mi Țes lumina
de-ajung prins în gogoasă – fluture ușuratic:

sunt surd și mut și sincer: ochii-mi holbează vina...
...da – aștept Învierea – aștept furtuni de raze
Fulgerul Mărturiei – orânduie în fraze...

sus – pe cresta muntelui
stâna blând Părintelui:
ieslea stă dărăpănată
nu-i potică – nu-i nici vatră

s-adunară brazii magi
veniră și sfinții fagi:
liturghia nu pornește
Maica-n cerure bolește
născare nu poruncește:

bolește pe-aripi de vultur
răutățile se scutur'
bolește pe ghimpi de stea
s-alunge vremea cea rea

duhurile de bărbat
prea multe s-au dărâmat
duhurile de femeie
împotriva vor să steie

buruiană au crescut
peste munți și peste lut
Veghetoarea-a amuțit
cucuvele-au înmulțit

Sfântă Maică Preacurată
Slobozește Prunc și Vatră
iar pe Calea Laptelui
fugă Coada Șarpelui

iscă Focul Fiului
pe Drumul Părintelui
iar din Fluierul cel Sfânt
Duh să-nvie-ntreg pământ

viperele fă-le îngeri
dintre luturi iscă sângeri
Veghetoarea ardă Cânt
din cer până la pământ!

vulturii mării s-au lăsat pe brazi
bătrâne cetini cântă liturghia
nu-i nimeni să măsoare mâine-azi
sfiită-n slavă-oprită-i ciocârlia

lumina-a înghețat un cântec mut
turme-n poiene au făcut popas
păstorii au trecut în nevăzut:
din cer așteaptă – toate – Sfântul Glas

solemn – pâraiele cu țurțuri iscălesc
pe filele pădurii-n rugăciune
stinghere-n pisc – tălăngile vestesc:

trepte de nori se dezvelesc minunii
...în mijlocul de magi și de păstori
El-Crist aprinde drum de flori...

mașini care se scapă pe
ele (numai motorină...)
înviorând funebru iarba pădurii

burtoșii – doi
câte doi la grătarul
răscracărat sub
brazi: nemulțumiți că
pe tot întinsul
sârmelor sleite – nu-ncap și
ei – pe de-a-ntregul (...ce
friptură gustoasă de
porci s-ar obține – la
hectar...)

sihastrul
a-ntemeiat un vast
oraș de
evlavioase zdrențe (acareturisite) – sub
Patrafîrul Muntelui

olandezi – danezi
chinezi – vietnamezi – habarnezii mișună
harnic – în mijlocul pravoslavniciei
răzeșii ștefanice - a
Voroneților (...corbul

a încetat să se mai
mire – fluturându-și în ploaie
proroacele-i aripi deasupra acestor
ecumeniste mușuroaie)

beăie cor pravoslavnic în poieni de-amieze
cu smerenie călcat-am printre căcăreze
un păstor – cu celularul – mugește la turmă...
hoții de lemne și jindariul fură fără urmă...

munții au chelit măiestru sub securi păgâne
„*ajutoare-europene*”... – edili vor să-ngâne
a trecut pe-aici și papa...pardon: patriarhul!
și le-a zis la gură-cască: „*ia mai strângeți țarcul!*”

au țeles blugiștii noștri că de-acum românii
în Carpații cei Ștefanici nu mai sunt stăpânii
pravoslavnici or să fie rromi și-americanii

iohănească rugăciune-or înălța curcanii...
„*munții noștri aur poartă*” – zice-un cerșetor:
„*cristicii Carpați de-acuma vor fi abator*”...

frunzuliță cu trei flori
vulturi se prefac în ciori
sihaștrii – în moșieri
omănașii – în vieri

unde ai plecat – Hristoase
de ne lași tot sub baroase?
munții intră sub pământ
țara s-a făcut mormânt

numai vile cu simbrie
umilită Românie:
nici tu duh – nici omenie!
stăm la maica în chirie...

turmuliță de mânzări
vin corbii din patru zări
hoții merg fercheși pe drum
cinstea a ajuns doar scrum...

cenușă de-otavă
pâine cu otravă!
ieri căruțe cu șindrilă
azi – betoane și șenilă...

aveam turme cât hotarul:
zvârlim peste lână varul!
aveam cai de fudulie
aveam strai de-mpărăție –
azi ne-am uitat grai și glie
văzduhul ni-i colivie
...ne sufocă fierărie!

foaie uscată tot arde
țărâna să ne-o descoarde
vin puhoi și vin în hoarde
mii de coarde – „lorzi” și „loarde”!

...se-ntunecă sihăstria
crește-n suflet bălăria
plânge-n bunget Sîn' Măria
-„unde-ați ascuns România?”

puneți-i măcar o cruce
duhul ei nu se usuce
Crist-Judele să n-o-ncurce!

iscoade prin văzduh vrăbii se țes
mreață de seară cade peste cetini
e ceas când toate capătă-nțele
e ceas când ruga-n gânduri ți-o încetini...

fluturi întârziați pe pajiști scriu amurgul
turmele-au pogorât din munte nostalgia
urâsc și gândul de-a mă-ntoarce-n burgul
unde m-așteaptă numai – cruntă – astenia...

complot de ierburi scumpe și de raze
mă va-nvăța-afundarea printre șoapte
din lună-or pogorî preasfintele ucaze

pământul spre izvoare mă-ndărape
...ascuns de veac și oameni – adormi-voi greu
afar' din ceas – crește-voi dumnezeu...

bătrânilor cu piscuri și cu creste
voi ați ieșit din slovă și poveste
în loc de munți vor scrie-aici abisuri
vor renunța la oameni și la visuri...

sodom de fierătanii vor roi

iar lumea zânelor – încet – se va topi
iar locul vetrelor – bătrâne și umile
l-or lua toți monștrii: ură și șenile!

nu mă băgați în seamă – lăutari
sunt mai dăunător decât un cari:
eu adevărul vi-l despoi foițe

iar voi rămâneți goi – un circ cu fițe...
...ce Răstignit? – ce Crist și ce supliciu?
sugem cu toții țâța de siliciu!

n-au credință – au
burți

vagabondez prin
preajma sihăstriei – în
speranța - dementă - că
zoaiele sufletului se pot
limpezi cu străluciri și clipociri de
acoperișuri crucificate

e cerul atât de senin și
de-aproape – încât
Îl văd pe Dumnezeu la
Sfânta-i Fereastră – cu coatele sprijinite de
privazul razelor: „*ce mai faci?*” – mă întrebă El
zâmbind enigmatic... – „*scriu – Preasfinte...*” – răspund
eu – cam posac și cu
oarece amărăciune și
neîncredere-n glas

„*despre ce și despre
cine?*” – o face El pe
niznaiul...

„*despre Tine – Doamne - cum Te pregătești să ne
părăsești – și cum atât de mult îți
convine să
pleci din mine...*” – nu mă putui eu
abține...

Dumnezeu îmi făcu – așa – hâtru
cu degetul: „*așteaptă
fiule: aici
nu mai este decât o singură
treaptă...*”

și – deodată-ntru nenumărați
sori – El intră cu buze – cu
nasul și ochii - în
aburi de raze și-n
nori

...atunci am înțeles eu
abia: și iată cum pun
acum – punct și
virgulă – la lut – la neazuri
la fiece stea...

PLUGARUL CĂRȚII

PLUGARUL CĂRȚII

de-o să mai plouă mult prin anticare
uita-vom iarăși Sloi de Peruzea:
cărțile toate-au dat în urticare
slovele-njură fără de perdea!

se pleacă – gârbov – Zeul Anticar
să schimbe stelele din zarea dreaptă:
multe-și pierdură luci de-argint – pierd var
și-n loc de vis – prind mucegai de faptă...

sărman gigantic Dumnezeu din semne
n-ai ajutor vreun om la asfințit:
n-ai haturi și nici roade să te-ndemne

n-ai lăudaci – pentru cât ai trudit...
...cu trupu-Ți peste Carte răstignit
șoptești mereu: „*plugarii n-au sfârșit...*”

MĂRTURIE DE CREDINȚĂ

„*în limba sfântă a
păsărilor – în limba sfântă a
îngerilor – tânjim să
grăim*”:

da – numai astfel – voi – Poeților
crai tuturor
zărilor – veți fi adeveriți Cavaleri de
Viflaim - mântuiți în
amin

CÂNTEC DE GREIER

mic martir
gândit satir
pe o rază
de safir
melodie
strașnic vie
de clavir

însemnați
în mir muițați
trec trei frați
logofrați:
un poet

din sonet
(lirică de
clarinet...)
doi pictați
împărați
cu foc de-aripi
cercetați

lin mălin
arlechin –
pe o boare
de senin:
lacrimă și strai
țesute în rai...

...alfabet
menuet -
drept parchet
un buchet...:
floare lină
vis de-albină! -
nu te-nchide
-n văi aspide:
vin spre tine
zâne crine
translucide
zumzăind - din
atlantide...

„*chateclair* –
chanteclair” -
tot cu creastă
de boier:
zori zăuați
și lăuați
(trist târcați...)
de truver...

POSOLOGIA MITULUI

precum drojdia
vinului – ori lira
veninului - s-au lăsat la fund
blestemele : deasupra
s-au limpezit stemele
regale – poemele

cavaleri bureți

sănătoși să beți
steaua din Potir
și din Vinul Mir :
treziți Ametist
trăiți Duh de Crist!

...posologia mitului –
lacrima Rănitului...

REVELAȚIA

lepăda-te-aș lepăda
când pe-o stea – când pe-altă stea
să-nveți Cântecu-a cânta
să știi Măiastra-a afla

n-ai trăit – ai tot cerșit
de morți te-ai îmbolnăvit:
privește scrisul de fluturi
cerurile-ascultă-n vulturi

cenușă de amăgire
te-ndrăgiși tu preste fire
de ce nu-i în pleoapa ta
de ce vezi fără-a vedea:

nu e Moarte – ci-Amintire
durerea de-a-ți fi citire
ce cu inima ai știre
iar cu mintea – presimțire:

tu ești Crist – tu Făt Frumos
și ești numai de folos -
cruții soriilor putere
veciei de Înviere!

VIS NEROD

să mergi pe păduri – peste munți – până-n lună
să faci a răzbate în aștri – iar – strună:
cavalării de jar – amânând cavalcada
ne-or ierta – i-om jeli – sfârșindu-se sfada

poieni iar vor umple-nțelepți inorogi
scutieri Preacuratei – spre oglindă te rogi –
și-nțelege-vei limba de Păsări Măiestre
deschide-va Crist – colo-n ceruri – ferestre

din pulberea lumii scântèie lumină
mâinii și trădări s-or schimba în iertare
vor pleca spre amurguri toți cei ce dezbină

să iubească-nvăța-va – din nou – fiecare...
...e-un vis de nerod și-nșelare de sine?
păcat oar' să fie dorirea de bine...?

NU PRIN SLUGI SE-NALȚĂ RĂSTIGNIRI DE ARTE

zeii totdeauna sunt capricioși
n-aștepta s-asculte rugile-ți smerite
stau acolo-n ceruri pentru curioși
ca în loji regale – voci fără cuvinte

gura de pomană – frate – n-o răci
ei vor face totul cum îi taie cheful
nu-i nădăjduire-n cerul ca sideful
cel ce crede-n milă – sigur s-a răni

sunt meschini – trufia le-mplinește hrană
mameluci de raze – țepeni reci străini
singuri se numiră “*ghizi*” în lumea vană

“*rutieri agenți*” îndemnând spre spini...
...chiar de altă lume-i dincolo de moarte
nu prin slugi se-nalță răstigniri de arte!

BĂTĂLIA IUBIRII

se dedică soției mele Elena-Ilona – 5 Iulie 2016

cioara
dă cu gheara
și-alungă-n spini seara

privighetoarea
cântându-și visarea
aduce-n munți – marea

din vârful lunii
Pasărea Strunii
alină-și cu raze nebunii

iar Trandafirii
au redat firii

Lira Luminii Iubirii

LEGEA POETULUI

să știi ce vrei
să-nveți cum să vrei

'flori-vor tei
și-n vârful de stei!

crai peste valuri
mireasmă de maluri

călări pe-orice vis
văpăile-au scris:

*“ne-ntoarcem cântarea
spre paradis:
acolo-i - doar - Floarea!”*

...corolă de-altar
îmi chem Grădinar

pe Crist-Ametist:
Sublimul Artist!

IUBIRE ȘI TRUISM

trăiește: amintire-a frigului frumos
a tot ce-a mai rămas din mine – viu și-ntreg
a tot ce n-am fost nici meschin nici dezastruos
când te priveam adânc – ca să mă înțeleg

trăiește: voi n-o vedeți – nu-ncape-n galaxii
zeiță și icoană – umple-altar
credința-n ea: religie doar mie
doar eu mă-nchin ei – preot și barbar

în cavalcada stelelor hinduse
eu o pictez în raze neapuse
iar muzica-mi e-n stih pe-o carte scris

ce-i noua biblie: **iubiri fără zăpis...**
...pe poarta tuberozelor astrale
truism silabisiți: *“doar muntele nu-i vale”* ...

PĂSĂRILE NOPTII

pasăre de noapte – luntraș de-ntuneric
vâslești printre vise – nu-i nimic feeric:
vetrele de monștri toate se răciră
phönicșii-nvierii abia mai respiră

pasăre din lună – leac de miezul nopții:
nebunii extatici sorb boarea-ți de liră -
nimeni nu ascultă menestrelul morții
e de-ajuns suspinul rourei-claviră

demonii astenici scheaună prin ceață
teii le dau sfaturi pentru-o nouă viață
iar privighetoarea - din cleștarul firii

a deschis luminii – mistici – trandafirii
...pasărea nădejzii – rușinând durerea
i-a furat - chiar sorții - zarul și vederea...

UN OM ADEVĂRAT

pe-un om adevărat îl ucizi dar nu-l frângi
să nu-l mângâi cumva – mai ales să nu-l plângi:
voievod peste inimi și prinț peste minți
își râde de țâfne și scuipă pe-arginți!

...vreți aripi și faimă – când numai huliți?
vreți îngeri și rai – când pe Crist răstigniți?
când râdeți de trudă – și-i trudiți-pe-umiliți?
nu râvna de ceruri – ci dreptul din suflet

nu fala-n biserici – ci raza-n răsuflet
va face să cânte copacii în lume
pe Crist pogori-va din slavă – anume!

...vă ierte Hristosul de râvnele toate!
cu milă de Tată la toți El v-arate:
a fi bun – e o slujbă ce încă se poate...

MICĂ RECAPITULARE A ISTORIEI

Dumnezeul întronat în om nu moare
destul în piept brăzdatu-ne-a amurgul:
da - fi-va-n piscuri – iar – răsărit de soare
iar lumii noastre Crist va fi chirurgul

nu și duminica prășiți pe iude
căci este-n Lună-un Templu de privit:
fiți milei străji – iar nu caiafe crude
...dar să-i lăsați să moară pe cei ce-s de murit...

căci vatra veșniciei pierdutu-și-a Fierarul
iar din credința noastră alesu-s-a popcorn...
dar Cristul se îmbracă – și iată-ne Plugarul

la dreapta-I sfântă crește ne-nduplecat Licorn...
...nu pierdeți nădejde – nici duh de frăție:
pentru fiecare vin' ce tre' să vie!

NAIUL RĂSTIGNIT

răstigniți pe lemnuri – sfinții voievozi
sunt scuipați – scârnav – de-oceanul de nerozi!
când din cer te pogorî-vei – Chip-Graal
ca să faci deplin curat – din mal în mal?

...înjosit-au tot seninu-n spumă
au făcut din crimă - cer și mumă
l-au încoronat pe Hestas împărat
iar pe Crist - tâlharii L-au incinerat...

orbii lumii nu știu însă că din Foc
Phönix-Învierea nu-i un searbăd joc!
...viermi și trântori! – până și neghina

trece-și-va - prin Poarta de Văpaie – vina!
...sfinți părinți – eroi martiri și crai
Petru schimbă Cheie și Năvod – pe-un Nai...

NOȚI DE RUGĂCIUNE

tei tomnatici plâng în vară - copleșiți
între vîpii și parfumuri sunt striviți:
stă pe ramuri – toropit de noți fierbinți
înger singur: s-a certat cu văpăi-sfinți...

noți învârtejite-n foc – fie-vă milă
cântecul de greier – disperat – hrănește silă...
coborât-a iar infernul pe pământ
vestejit e-n guși de păsări - Ultim Cânt...

nu te mânia pe bieți Artiști – o – Criste
când cerșesc spre ceruri ametiste:

mistic - răcorosul foc – se mai hrănește

din credință și durere – și tot crește!
focul Artei nu a ars pe nime-n lume:
schimbă-ți – Criste-n simfonii – câteva strune...

ÎNCĂ TÂNĂR E TÂLCUITORUL

încă tânăr e tâlcuitorul
sprinten saltă - foc de pe comori!
azi citește-n aștri cu tot zorul
precum mii de ani în urmă – printre flori...

încă tânăr e tâlcuitorul
duhul i se duelează' pe săturate -
în pridvor nu-i e uscat umorul:
că-s heruvi – serafî: se bat pe spate!

încă mai dansează cu vulcanii
călărind - pe deșelate – stele:
otânjiți – smeriți – din cer – golanii

se coboară – înșerpind - din nou – curele...
...el – tâlcuitorul Viului Hristos
nu cojește cânt și vrajă pân' la os...

VIZITA

în căsuța de tămâie
Crist s-a pogorât din stele:
a venit să îmi mângâie
rugăciunea vieții mele

candela mai arde vie
dimineața când s-arată:
vorbe sfinte se-nfierbântă
și nu-ndură-un „*altădată*”

pân' la Duh – păduri de patimi!
iar Tu te numești Răbdare -
încât hotărăști – în lacrimi
să mai stai cu mine-o zare...

...după-o viață - am ca oaspe
tot Hristosul cel de ieri:
tace raze-exasperate
luminând munți de dureri...

DIN VALE

ursuză vale de plânsori și răcnet
scrisă-n funebri fulgeri – Jude-aștepți:
ai fost cândva icoană-n munți – sfânt zvâcnet
te înălțai spre aștri – luminați nămeți

de ce nu dai iertare – slobozire
de ce nu uiți păcate slăbănoage
căci Tu ești Dumnezeu și ești Iubire:
schimbă-n văpăi pârâșe terfeloage

dureri și deznădejdi – une prin alte
ne-au prăbușit din piscul duminirii
secați orbirii – sclavi suntem încalte

trăsuri de chip se-nec' în lutul firii
...îndură-Te – Lumină Preacurată
și ne mai umple ochii – înc-o dată

SFÂNT POEMUL LUMII AZI S-A DAT LA FUND

sfânt poemul lumii azi s-a dat la fund
din lumina apei ne-am ales cu prund...
așa – cam pe seară – Crist s-a dat pe-o coastă:
armonii fugit-au – lăsând drâmbă proastă...

vetrele crăpat-au – cruguri s-au strâmbat
stins e focul – stele-au uitat de cântat...
mărăcini sunt munții – cârțițe-au coroană
orbii se prăvală cu toții-n bulboană

trezește-Te – Criste – varsă iar agheasmă
peste lumi secate de orice mireasmă!
învie Grădina – Maica Mântuirii

ochilor-găvane redă raza știrii!
...când Poet-Hristosul scapă lira-n hume
în cenuși preface omeniri și lume...

NEDREPTĂȚIT

au venit la mine crinii – osândiți
să le dau și foc și sânge – stors din stih
au venit la mine câinii zădărați

au venit toți peștii din recif

și popoarele de stele-au năvălit
crugul să-i citesc fiecareia m-au silit
din pustiuri împlinitu-s-au oglinzi
și-au țesut zadarul la mine în tinzi

tuturor le-am fost ieri pròroc și-ajutor
de cer piscului i-am spus să-i fie dor
nu e duh să nu-i fi fost învățător

și-acum sunt chemat – plebeu banal – să mor
...L-am pârât pe Crist la Inorog:
mi-a șoptit ca viață să nu-mi rog...

MAI RĂU DECÂT MINE

am stricat cuiburi de stele
am surprins nuditatea Lunii
poduri surpat-am în cer să se-ntoarcă străbunii
am dezertat din hore de iele
afișe de circ am lipit pe aripi de cocor și lăstuni
de dușcă-am dat timpul – vulcanii din lumi...
...ce mai vreți – oameni buni?
mai rău decât mine nu poate fi decât
cel ce-a uitat de
fulgere – spre-a vădi în temple
lumina – sau
cel ce nu și-a sculptat în
Poem – toată vina

DEMISIE

obosit – bolnav și lănced – răstignit pe valuri
vreau arsura unei stele – dincolo de maluri
am vâslit spre nemurire – ciung și făr' de-aripe
în priviri frământ ruine – înfrângeri – risipe...

am scârbit în ceruri zeii – exhibând năpasta
m-am scârbit pe mine însumi – străpungându-mi coasta
nici n-aștept muștrări de soartă – lașă amânare
scurt poemul ce privi răți e-o demisionare

TRONUL POEZIEI

binevoiesc – din tronul meu – să vă privesc

cum bâjbâiți lumina verii s-o aflați
abia-n amurg pe frații-mi zei regal primesc -
și-n candelabre cântă îngerii răsfațați...

orbi târători – spre păsări globii goi și-nalță
dar de atâtea raze-s pururi covârșiți:
orbesc a doua oară – toți – zarafi smeriți
de lăcomie-n casa-mi se descalță

vă sunt stăpân – prin muzici și văpaie
și rege sunt – al Armoniei Sfinte
voi – răi vasali – cu zdrențuite straie

să învățați cum arde cel ce minte...
...acest palat – dregătorie vastă
l-am fost clădit să surpe-n lumi năpastă...

DOMNULE FRUNZĂ DE TOAMNĂ

DOMNULE FRUNZĂ DE TOAMNĂ

domnule Frunză de Toamnă – cătrănit
Moartea-n turnuri siderale a-nflorit:
visele se dau pe gheață-n anemii
Charon are-n coasta-i stângă dureri vii...

domnule Frunză de Toamnă – te visez
sugrumând-o pe Julieta – ca-ntr-un crez
și pornind apoi călare – constelat:
din oglinda spadei - crima s-a spălat

domnule Frunză de Toamnă – amarez
mă înveți cum viermii să-i îmbrățișez?
ai trimis cocori – săgeți spre Demiurg

zile – nopți – nu-s decât un prelung amurg
...prinși în moara lumii – noi halucinăm:
privim bidiviii Morții – și dansăm...

CEREM DREPTATE

pui amprentele mele pe crima Ta
real vinovatul – oh – nimeni nu-l vrea:
cu sângele meu ai mânjit galaxii
cu sufletul meu Tu falsifici urgii!

ce lume să cer de la draci ori serafi ?
pe rana de cruce: dantele – canafi...
mi-e greață de lumea mizeriei oarbe
cu zei butaforici – cu zeițe coarbe!

te blêstem ca mugur de stea nu răsără
de nu-Ți recunoști – scris pe cer – până-n seară
păcatul minciunii – orfan de dreptate

să arzi în cutremure - soră și frate...
...complotul de-Olimp nu mai aibă putere:
s-aprindă ca zare cumplita-Nviere!

LEBĂDA POLARĂ

blânde unde – blânde unde
văpăioase și rotunde:
eu sunt Lebăda Polară
la-ntâlniș de Dor și Doară

ninge-n mine cu zenituri
se clădesc pe ape – mituri
iară ora cea astrală
clocește de-acum spirală

ninge-n mine cu minuni
cu furtunoase cununi
limpezi stele se aprind
pe Crist-Lebăda-oglundind

n-oi urni - ci voi zbura:
toți vor privi Lebăda
înviind la cruci de lumi
cu gâtul străpuns de struni

MAREA AVENTURĂ

astronom
metronom
gastronom:
peri din barba unui gnom

fulgi de rai
cânt de nai
călăuză la serai

stih din stea
peruzea
tot mai spune-mi despre Ea

marinar
din altar
spargi corăbii de cleștar

dar tot vii
prin chindii
sfînșind porți de ciocârlii

spune-i Ei
vorbe trei
despre visele din stei

tiranii
vii stihii
se întorc în galaxii
(...herghelii...)

năluciri
prin iubiri
evanghelii de citiri

am ajuns
am pătruns
dumnezeul cel ascuns

Ea și El
menestrel
îmi scriu Eul paralel

ALTĂ VIZIUNE

fântâni în munți
voievozii crunți
desfac spre porți de noapte

și elegii
și nevralgii
decad la rang de șoapte

în iad de iele
joacă șah stele
corăbii fără vele:

nu asculta
nu căuta
îmbracă strai de rele

trec vagi convoaie
lumini noroaie
prin ochi de ghionoaie

vor asfinți
se vor sfinți
în raiuri de gunoaie

...limbaj fachir
treci în nadir
luminile din paie:

alcantarà
jar va mânca
pe o parà
hristosul din copaie

SCHIMBĂRI DE VIZIUNE

nu-ți fă iluzii: viața nu-i văpaie
ci plictis snob al unui dumnezeu
riga-ncercat-a să nu fie oaie:
n-a izbutit însă a fire leu...

lirismul cosmic costă trei parale
și va ploua în orișice castel
toți munții lumii – răstigniți în vale
prefac – de astăzi – raiul în hotel

Pasărea Lumii s-a sfărmat blestème
măcel de cavaleri – în orice curge:
prinții din stele n-au nici har – nici steme

Marele Cerșetor stă să amurge...
...ai învățat: *iubirea-i suprem leac!*
ia schimbă fraza - scurt: *dragostea-i drac...!*

SUNT UN LINGVIST EXCELENT

sunt un lingvist
excelent – și
de aceea – am învățat – printr-o
metodă infailibilă - să
înjur foarte eficient – și
adecvat – fiecărei situații
fiecărei persoane (greu de
îngurgitat) - terestre ori
stelare - în parte – pat lângă
pat...

...când tac eu – tac și
galaxiile - turtite: ele-și zic că
trebuie să fie
teribil de
mulțumite: își închipuie că – după ce
(savant ocupat) - am
terminat de-njurat – ele nu vor mai
avea un oponent
de foc - teribil de
eficient – decât ele
mult mai
ardent

...deci – cum ziceam – se vede
clar că așa se

cuvine să fii – în acest
univers de zurlii: să fii foarte
harnic și atent – spre
a putea deveni un lingvist
excelent
excelent
excelent...

OLIMPIADE FURATE

purtând pe frunte nimburi stinse ieri
machiaveliți – diavolii-au dibuit sindromul:
din evangheliile de bandiți citesc stingheri -
ei își dau seama: premiant e omul!

de-atâta crimă – farsă – prăbușire
n-ar fi în stare dracii-n veșnicie...:
nu mai sunt vrednici nici în schilodire
de Adevăr – Sfințenii și Mândrie!

...o lume de hingheri învins-a dracul
sfruntarea i-a-ntrecut-o fără păs:
demoni de vază (...nu doar „*cinci pitacul*”!)

plecatu-și-au grumazul spre ovăz...
...omul îi fură-olimpiade naibei:
prețul la răstigniri e cel al zgaibei!

FERIȚI-VĂ DE MĂSCĂRICI

un milog
șontorog
se ițește dintre stele
bârfitor
trădător
ne dă chipul prin vopsele:

*„nu trudi
nu iubi
să nu crezi în nicio Floare!
sibarit
sodomit
iar minciuna-ți – demâncare!”*

otravă
pe tavă:
tot sfințim măscărici

și vindem
cuvinte
pe doi firfirici...

*„ascultă
exultă
când geme Golgota!
giuvaier
canțonier
să-ți fie cocòta!”*

...ferește-ne
Doamne
de profeții schilozi –
sfințește
iar gura
cu mir de rapsozi!

ÎNTÂRZIE CÂT POȚI VEȘTILE RELE

întârzie cât poți veștile rele
mai bea-ntre timp o cupă de cucută
căci a păstrat Tezeu tot negre vele
zvârlindu-și tatăl drept în bezna mută

întârzie cât poți veștile rele
sunt răni destule și așa în lume:
mâzdește Parce - țasă-ți din andrele
și altceva decât lugubre glume

întârzie cât poți veștile rele
prinde-ntre pumni umbrelele de cobre
scuipă cu artă – provocat de iele

prefă-ți saliva-n constelații sobre...
...cred c-a zburat un diavol peste case:
am asurzit de fericiri și oase...

DEPLÂNGEREA MORȚII

te deplâng – sincer
Moarte: tu nu vei avea parte
niciodată – de ceea ce au
oamenii: nu vei avea – nicicând – parte de
câteva clipe ale Miracolului
Bucuriei - ori
Durerii Oracolului – ale

Seninului ori
Furtunii – ale Deznădejdii și
Genunii - ca și ale
Împlinirii – întru lacrima - sfânt învăpăiată
Iubirii

...o – Moarte – ești cea mai
sărmană – dintre
sărmanele năluciri ale
universului – ieșită ești tu din
orice-ntocmeală a
versului...

te deplâng – amar te deplâng
Moarte: ești condamnată – pe
vecie – la stearpa și
sumbra singurătate – numai la dus și la
foarte - ești condamnată să dai
oricui
oriunde – cutremur de
runigunde - vești negre
integre și
inutile (asasine
fitile!) – fără să ai dreptul – apoi – de a
te zvârli drept cu capul în jos - și
astfel - sondă - majestuos - crăterul
apoteozei sufletului
răsufletului
Crin - fără să ai
dreptul - apoi – de a te
năpusti – ca-n
bazin – în incendiul ceresc al
Luminii-de-Lin: Lumina
mâhnirii vii - ori Lumina
părerii de rău
încarnate-n țării – Lumina
exploziilor de flori
siderale – mistice prorociri
boreale

...nu poți – Moarte – să plângi – nu poți să
iubești: învață - măcar să
mimezi - tu către tine
însăși – Uimirea - Răstignirea
Minunea și Fericirea
Bună Vestea – învață-le
după ureche - acestea (fie și trucat – izbite din
hat în hat!) - de la
trecătorii - de la atât de efemèrii

oameni – puzdèrii - află de la
orbii pe care-i conduci - poticnit - pe un
bizar și bazar
Drum-de-Fum (...despre care Drum-de-Climă - o - biată
Moarte – tu nu știi și nu poți învăța
niciodată – nimic – nici măcar o singură
Rimă: tu nu poți decât - jalnic
dibui cu palmele-ți
uscate - stâlpii și bornele
nenumărate - de pe care El a șters
orișicare cifră – pentru a proclama și
celebra - astfel - invincibilitatea
Eternității
Vii...)

...dar tu
Cauza Cauzelor - nicicând
n-o s-o știi!

MERCENAR

trufaș
armaș
creastă și panaș

măcelar
catenar
al lui „*Luces*” mercenar

vii din Joi
cătredre Luni
stingi cu buzele minuni

claun ignar
ochi de jar
alungat din Walhallar

cocostârc
smead și spârc
scapi cariatide-n smârc

cabotin
crez cretin
îmbrăcași straiul de spin

frate Laur
Minotaur
fă din el ginere graur

chin de stea
lună rea
s-au pitit după perdea

adonai
tocma-n mai
va ieși la târg de rai...

O CIOARĂ CÂRCOTAȘĂ-A UNDUIT

o cioară cârcotașă-a unduit
în zori de zi – prin des castanu-umbros:
sol al tărâmului cândva ce-am părăsit
veste-mi dădea: din catastif nu-s scos

m-așteaptă largi alaiuri de nuntire
cu stele și cu îngeri și cu flori
purcesul meu să fie izbăvire
spre vii lumini de dincolo de nori

ne-nduplecat – mă-ndeamnă la grăbire
sol de catran – ciocnind ferești de zor
nelămurit îmi zice de-o-ntâlnire

cu ce-am pierdut demult: iubiri de-Alcor
...nu-i chip s-amân – căci clonțul strașnic bate:
pe drumul nou poate-oi afla vreun frate

ARIĂLII

ariălii – non-reălii - pogorâți din galaxii
vin în turme de lumină – meșterind cleștar în vrii:
va fi noua omenire – hotărâtă în țării
vor fi duhurile noastre – primenite prin făclii

stihuri se-ntorc pocăite – după zarva din păduri
și scăldate-n pisc de munte: nu e timp – nu sunt nici furi
se orânduie în raze toți ce-au fost cobòlzi obscuri
înviind firi dumnezeie în noi trupuri de azùri

fără pată – sărbătoarea de întoacere-n oștiri:
binecuvântează luna - roua de pe trandafiri...
nu nădejde – ci credință se stâlpește în Cabliri

nevoind spre tinerețe – dai de veșnice iubiri...
...inorogul singuratic – în extazul de Fecioară

a sfințit arhitectura îngerilor – iar și iară...

TOAMNA VIETII

privesc în gol – și golu-i singur plin:
căci năvălesc într-însul vechi icoane
muștrări și amintiri – chip de suspin
și-atâtea remușcări – acuma vane...

trăiesc în vălătucul de imagini
și mușc din pâinea unor vremi trecute
dar totu-i doar s-umbresc aceste pagini
ce pasc „*cândva*”-u-n ieslea zilelor pierdute...

degeaba tot frământați – în gol – văzduhuri:
nu se întorc la maluri triste duhuri
...ocean necumpătării e-ntre min' și ele

atâtea hoinăreli și vise grele...
...nu mai veniți – strigoi – la casa asta:
pe rând - pierdu pereți și uși – fereastra...

SENZAȚII DE CASĂ

coboară – urcă sau
plouă ?
pași de
minuni – strune și
struni – letargii
nevralgii - nebuni – și
străbuni

melodia nu-i nouă:
pe sub pereții mei
goi – trec zilnic
strigoi – cu pas
marțial – doi câte
doi

marțial – marțial
dar ce te faci cu
lacrimile din
stal? – se strâng fără
sfială – avară
agoniseală – cerească
dârvală

să ne rugăm pentru cei
răi – ca și pentru cei
buni: trec ciori printre
pruni – desțelenind mireasma unor
tot mai simandicoase
nesuferinde
lumi

DEMONSTRATIV – TOT BATE VÂNT-VESTIREA

demonstrativ – tot bate vânt-vestirea
de parcă nu am ști și singuri să plecăm:
el – vântul – simulează-afar' poftirea
din casa noastră-n care deranjăm

și bate – bate vântul de dispreț:
atâtea veri omise și ratate...
duhoarea sfântă-a porcului mistreț –
standard alunecării: prost – în frate

din lumea palmuitului pe față
spre lumea lirică a umilirii
spre o metaforă-a scuiării de paiață

fără discriminări ori jene-ale răstirii
...plecăm – plecăm – mai strângeți vânturi – ploi
fiți economi: căci după noi – urmăm...tot noi!

FĂRĂ MARI PRETENȚII

respingând bezna – caut mereu lumina
nu știu cealaltă lume cum va fi:
poate mai bună – împlânzindu-mi vina
ori somn din care nu mă voi trezi

sunt singur ca un mugur de credință
și-s încăpățânat în a zări:
nu mai aștept Hristosul de priință -
doar liniște – în fine - -aș năzui

cad ierarhii cerești în bățatură
și urlu în neștire prin sahare:
am vrut să știu ce-i dincolo de ură -

mă mulțumesc c-un cântec de plecare...
...nu-s sfânt – nici ucigaș de meserie:
zadarnic așteptai struguri în vie...

FRUNZA TOAMNEI

foșnetul frunzelor toamnei: cărți citite de Crist
pădurea foșnetelor toamnei: Biblioteca Lui Dumnezeu
vestejire de frunze: un nou Foc de Artist
...mărturisitor asiduu al acestor taine: fratele
mai mic al Lui Crist: eu...

resemnată frunză-ștea – îți iei zborul
galaxii de-o vară-ai scris – plinind dorul...
mii păduri ai aprins – torțe spre fire:
munți cărunți – închinați de-atâta iubire!

zăbovești – lin visând sfânt lumina
e-n amurg – dar nu uiți viu altarul
ai ars tot: fila ta-i Rădăcina
ce-o foșnești întru Cartea și harul...

i-auziți – în păduri – Dumnezeu cum citește
ce-au scris frunzele Lui – timp de-o vară:
file mii – sorți-făclii – răsfoiește

și ce mândru-I: doar n-au scris...într-o doară!
...frunză tu – cât de demnă-n căderea-plutirea
ce-I încheagă Lui Crist – minunată – citirea!

VIAȚĂ ȘI ROST

un zâmbet – două... – câteva suspine...
nimic sculptat – doar gesturi de adio
poate și-o carte... – cam atât rămâne
...Eterna Mamă – cum n-am ferici-o?

sărace strune – stihuri verzi și-uscate:
mulți ascultând - sub bicele plecării
grăbiți vor trece Lethe-apa-uitării
și – resemnați – s-or îngropa-n mușcate...

de ce să cânti – când cântu-ți te trădează
de ce să spui – când vorba-ți arde buza
când totul e cenușă – nicio oază

doar te îngână-n veci Moartea - lehuza?
...ești trist – dar viața toată nu se curmă
cât Armonia lasă-n tine-o urmă...

ÎN FAȚA OGLINZII

sfioasă-oglinda tremură din ape
un nenufar lipsește pentru vrăji
dar eu tot cred în marile agăpe
...că voi întineri – frumos țesut de măji...

se îmbulzesc în juru-mi umbre de lumină
șoptind din anii care-au fost – și nu-s
chiar bezna din unghere dă-n suspine
bocește-mă ca pe-unul deja dus

prin ierburi de-ntuneric se strecoară
jivine ale visului tomnatic:
nu-i soare-aici – deci nimeni nu măsoară

ci fâlfâie-n cămară corbul enigmatic...
...de-o fi să fie înger – de-o fi drac
când m-a călători – i-oi sta pe plac...

CHEMĂRI DIN ALTE LUMI

din alte lumi – din margini de alți zori
semne s-o recunosc îmi face ea – sublima:
jucăuș foc și raze de splendori
mă cheamă-n vast poem să-i fiu eu rima

din șatra stelelor – înnebunind migrare
chemarea ei de fulger mă oprește
să mă predau la umbre și uitare:
otrava scârbei – crin mi-o lămurește

e vinul tare al iubirii peste fire
și e prim scapăt turburei priviri:
cu ea chemare – zeu sunt și sfânt Mire

văd jarul de-Empireu – în noi zidiri...
...în trupu-mi schilav - Duh s-a limpezit:
ard veșnic dor de ea – și-s împlinit

MISTICA IERNII

crivățul schimbat-a lumea în păduri de vrăjitoare
înnoptate – cad din cracă bufnițele cârtitoare
tulburi zări – văpăi ascunse – limpezi-ne-vor în ruguri

osteni-vom iarna-ntreagă l-ale demonilor pluguri

rășchirate gheare – cerul a rupt lunii beregată
nu mai este Făt-Frumosul ce gonea zmei altădată...
azi orgia cea de bezne scrie lege dezmațată:
interzice Cosânzenei oglindirea preacurată

s-au ascuns fântâni sub glie – s-au spart stele în pocaluri
vine Împăratul Negru – asmuțind cranii din valuri
câinii latră în bejenii – iar arcușu-i frânt pe scripcă

a lui Noe arcă – astăzi – nu mai are nicio șipcă...
...intră-n peșteri oști de îngeri – Crist rămâne doar cu spinii:
tot alaiul sfânt îndeamnă să se-arate-**acum** blajinii...

Cine este ADRIAN BOTEZ?

Născut pe 10 noiembrie 1955, la Gura Humorului, județul Suceava.

Tatăl: **IOAN** – lt. colonel de aviație, în Flotila Gărzii Regale; tatăl este descendent (stră-stră-stră-nepot), pe linie maternă, din “*martirul Bucovinei*” – **GRIGORIE GHICA al III-lea VOIEVOD**, domnitor al Moldovei (1764-1767 și 1774-1777) și al Munteniei (1768-1769); asasinat de turci, prin strangulare, apoi decapitat, la Belic (casa de găzduire a emisarilor turci trecători prin Iași) , pe 1 octombrie 1777, pentru că “*a protestat vehement împotriva cedării Bucovinei către Imperiul Habsburgic. Iritați de protestele domnitorului, austriecii au cerut turcilor să-l înlăture. Este înmormântat la biserica Sfântul Spiridon din Iași*”.

Mama: **ADRIANA** - funcționară PTTR; mama, pe linie maternă, se trage (ca stră-stră-nepoată) din oameni ai Bisericii Ortodoxe Române și din cel mai important pictor bisericesc din România veacului al XIX-lea, **EPAMINONDA BUCEVSCHI / BUCESCU** (bunul prieten bucovinean al lui **MIHAI EMINESCU**), iar prin alianță (după cumnată), se înrudește cu familia **PORUMBESCU**, din Stupca (familie care a dat **un alt martir bucovinean, pentru românism: pe CIPRIAN PORUMBESCU**).

Școala primară (1962-1966) o urmează în orașul natal, cu învățătoarea **ELENA BUȚINCU - Dumnezeu s-o ierte și să-i odihnească vocea ei de leoaică!** Tot în Gura Humorului a făcut și gimnaziul (1966-1970).

Urmează examenul de intrare la liceu...: una dintre profesoarele din comisia examinatoare (ulterior, profesoara sa de Română, pentru un an...apoi, a plecat la ceruri!), doamna **ELEONORA CRAINIC**, îl remarcă pentru imaginația debordantă, cu care "**catindatul**" își completa...cunoștințele și răspunsurile, despre romanul sadovenian...

Liceul (1970-1974).

Absolvent, cu bacalaureat, al Liceului Teoretic din Gura Humorului – 1974.

Aici, la acest liceu, devine colaboratorul (din 1972), apoi, din 1973, redactorul-șef al revistei liceului: **NĂZUINȚE** – unde își face debutul (absolut!) și ca poet, dar și ca eseist și critic literar... (la **Poșta redacției!**). Maștrii săi, la acest nivel, sunt profesorul de Latina, **NICOLAE POPESCU**, și profesoara de Română, **ELEONORA MURARIU**, care-l stimulează și încurajează (ambii...) în gândul de a "**da**" la Filologie...**Fatală greșeală a "luminașilor conspiratori"**(...constată Adrian Botez, abia azi!)

Absolvent al Facultății de Filologie (secția română-franceză) a Universității "**Al.I.Cuza**" – Iași – 1978. Maestrul de aici: prof. univ. dr. **DUMITRU IRIMIA** (mentor încă din primul semestru al primului an de facultate al lui Adrian Botez! – stimulându-l strașnic spre arta subtilă a hermeneuticii...).

Este repartizat guvernamental, în 1978, la **Liceul Agroindustrial** din Adjud (azi, **Colegiul Tehnic „Gh. Balș”**). Din 1978, devine membru al Cenaclului Casei de Cultură din Adjud – **LUMINA**. În 1979, când dl **TITUS VĂJEU** vine la Adjud, pentru a-i „**televiza**” pe scriitorii Adjudului, și răsfoiește, pentru eventuală cenzură, caietele cu poezii ale proaspătului profesor Adrian Botez, se îngrozește, pur și simplu: „**Păi, mata scrii numai despre hristoși și serafimi! Nu se poate, dom'le! Altceva nu ai?**”

Nu. Altceva nu avea Adrian Botez. Încăpățânat și al dracului, bucovineanul!

...Și, decât să fie publicat conform „**tipicului**” compromisului politic de atunci, **ADRIAN BOTEZ A PREFERAT SĂ AȘTEPTE DEBUTUL (POETIC)...19 ANI (ADICĂ, PÂNĂ ÎN 1998)!!!**

...Între timp, își ia toate gradele didactice: definitivat (1981), gradul al II-lea (1986) și gradul I (1992). Este și anul în care se înscrie, în paralel cu gradul I, la examenul de doctorat.

Doctor în științe filologice - cu lucrarea **Spirit și Logos, în poezia eminesciană** (coord. științific: prof. univ. dr. **DUMITRU IRIMIA**, de la Univ. "**Al. I. Cuza**"-Iași). – "**proclamat**" pe 14 februarie 1997, la Universitatea "**Al. I. Cuza**"-Iași, amfiteatrul III-12. Membrii comisiei de examinare și acordare a titlului de "**doctor în științe filologice**" sunt de la Universitățile din București (cercetător științific principal I, la Institutul de Istorie și Teorie Literară „**G. Călinescu**”-București – dna **ROXANA SORESCU**), Cluj-Napoca (prof. univ. dr. **MIRCEA BORCILĂ**), Timișoara (prof. univ. dr. **IOSIF CHEIE-PANTEA**) și Iași (prof. Univ. dr. **LIVIA COTORCEA**).

Între 1997 și 2001 – are un ultim maestru spiritual: **VICTOR OPRESCU**, secretarul Societății Antropozofice din România - cel care-l inițiază în rozicrucianismul antropozofic steinerian.

Actualmente, A.B. este profesor de Română, la **Colegiul Tehnic “Gheorghe Balș”**-Adjud.

Căsătorit, cu o femeie, **ELENA**, despre care ar trebui să scrie o carte cât Biblia, pentru a-i mulțumi că există. Și cu trei copii (slavă Lui Dumnezeu, sănătoși la trup și, mai ales, la Duh!), pe care i-a dăruit această femeie dragă: **OANA, OCTAVIAN, ELENA**.

RECAPITULĂM...și continuăm:

Debut absolut (cu poezie și eseu/critică) : în 1972, la revista **Năzuințe**” (căreia i-a fost și redactor-șef), a Liceului Teoretic din Gura Humorului.

Debut (cu poezie) în revistă culturală consacrată: 1988, revista **Steaua**-Cluj.

Debut (cu eseu) în revistă culturală consacrată : 1985, în revista **Collegium**-Iași, Buletin al Societății de Științe Filologice din România.

În 1999, fondează și devine redactor coordonator al revistei bianuale *CONTRAATAC - revistă de educație, cultură, literatură și atitudine, pentru elevi și profesori - îndreptată împotriva prostului-gust, imposturii și agresiunii imoral-antiartistice* – din Adjud.

Ediție on-line (în colaborare cu revistele ARP): *Contraatac – revistă de cultură și de atitudine creștină*: <http://revistacontraatac.wordpress.com>

ACTIVITATE PUBLICISTICĂ:

I-în colectiv redacțional *Scara*-București, redactor la revista „*ONYX*”, DUBLIN/IRLANDA, redactor la *Starpress Vâlcea Turism* (revistă internațională ROMÂNNO-CANADIANO-AMERICANĂ online, de turism, cultură, afaceri, diaspora și știri), redactor la *Ziarul MIORIȚA USA, Singurul ziar românesc INDEPENDENT din America* - redactor *Ardealul literar*-Deva, redactor *Crezul nostru*-Bacău, redactor *Salonul literar*-Focșani, membru în Colegiul de redacție al revistei “*FOAIE NAȚIONALĂ*”-București etc.

Membru de Onoare al Colectivelor de redacție ale revistelor „*REGATUL CUVÂNTULUI*” și „*SFERA EONICĂ*” – Reviste de cultură universală, editate sub egida Ligii Scriitorilor Români.

II-A publicat în și colaborează (regulat sau sporadic) la revistele și ziarele: *Steaua*-Cluj, *Cetatea culturală*-Cluj, *Citadela*-Satu Mare, *Zodii în cumpănă*-Oradea, *Nova Provincia Corvina*-Hunedoara, *Vatra veche*-Târgu Mureș, *Viața Românească*-București, *Lucașfărul*-București, *Dimândarea*-București, *Deșteptarea aromânilor*-București, *Grailu Armănescu*, Skopje/R. Macedonia *Permanențe*-București, *Rost*-București, *Origini*-București, *Cotidianul*-București, *Collegium*-Iași, *Poezia*-Iași, *Porto Franco*-Galați, *Plumb*-Bacău, *Credința Ortodoxă*-Bacău, *Fereastra*-Mizil, *Pro-Saeculum*-Focșani, *Oglinda literară*-Focșani, *Observator*/München-Germania etc. – precum și la revistele electronice ARP-Artur Silvestri: *Neamul Românesc*, *Ecoul*, *Epoca*, *Lucașfărul Românesc*, *Dacologica*, *Studii etnoistorice*, *Monitor cultural*, *Arhiva românească*, *Tânărul scriitor*, *Scriitori români contemporani*, *Universul cărților*, *Boabe de grâu*, *Soarele* - dar și la *Agero*-Stuttgart, *Noi nu*, *Clipa*-California (SUA), *Vâlcea Turism*-Canada, *Miorița USA*/California-SUA, *Sfera online*, *Curentul Internațional*/Canada, *Revista Phoenix*/Arizona-SUA, *Bruxelles Mission* – portal al românilor din Țările de Jos, *Slova Creștină*, *Revista Zeit*-Brăila, *Napocanews*, *Starpress Vâlcea Turism*/Canada, *Destine literare*/Canada, *Pagini românești-Romanian Pages*/Noua Zeelandă, *Constelații diamantine*-Craiova, *Scurt Circuit Oltean*-Craiova, *ScrieLiber*-Iași, *Feed Back*-Iași etc. etc.

VOLUME DE VERSURI: 1-*Jurnal din marea temniță interioară* (Axa-Botoșani, 1998); 2-*Rog inorog* (Salonul literar-Focșani, 1998); 3-*Povestea unui colecționar de audiențe* (Corgal Press-Bacău, 2003); 4-*Epopoea Atlantică* (Corgal Press-Bacău, 2003); 5- *Eu, barbarul* (Casa Scriitorilor-Bacău, 2005); 6- *Crezuri creștine - 70 de sonete cruciate; Van Gogh – perioada Borinage (tumorile artei)*, Casa Scriitorilor, Bacău, 2005; 7-*Nu mai ridicăți din umeri!* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2007); 8-*În contra demenței de astăzi în cultura română* (Ed. ProPlumb, Bacău, 2008); 9- *Aici – la-nțâlnirea tuturor câinilor*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2009; 10-*Cartea Profesiilor*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2010; 11-*Liniștea lumii*, Ed. Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2011; 12-*Obârșii*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2012; 13-*La prohodul bradului*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2013; 14-*Cavalerii Apocaliptici. Psalmidieri în Vârful Muntelui*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2014; 15-*Eliberarea de trepte*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 16-*ION – Patria mea*, Ed. Ateneul Scriitorilor, Bacău, 2016.

Prezență în antologia bilingvă (română-franceză) În căutarea îngerului – En quête de l'ange, din creația poezilor vrânceni, selecție de prof. VALERIU ANGHEL, Pallas, Focșani, 2006 – trad. prof. univ. dr. CONSTANTIN FROSIN. Prezență în antologia engleză a prof. univ. dr. DAN BRUDAȘCU: *Voices of contemporary Romanian poets – selection and English version by Dan Brudașcu*, Sedan Publishing House-Cluj, 2007. Inclus în *Antologia sonetului românesc*, de Radu Cârneli - vol. al III-lea. Inclus în toate cele trei volume ale trilogiei *Cartea întâlnirilor*, de Eugen Evu.

PROZĂ: 1-volumul *Basme- pentru copii, pentru oameni mari și pentru foarte mari oameni* (Corgal Press-Bacău, 2004); 2-*Nălucirile abatelui Bernardo – cinci povestiri fantastice*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2014; 3- „*Prostul*” – *cincisprezece povestiri ciudate, cu EPILOG*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 4- *Domnul X – roman antepostidemmodernist*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 5- “*Revoluția*” lui *Lucio Ferrante - sau Cabala Nebunilor - poveste alchimică* - Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2015; 6-*Ofițerul – nuvelă*, Editura Ateneul Scriitorilor, Bacău, 2016.

CRITICĂ/HERMENEUTICĂ:1- *Prigoniții cavaleri ai Mielului - despre poezia cultă aromânească* (Ed. Dimândarea părintească, Buc., 2000); 2- *Spirit și Logos, în poezia eminesciană - pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textului eminescian* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2005); 3-*Loja Iohanică*

Românească – ION Creangă, ION Luca Caragiale, IOAN Slavici - pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor lui Ion Creangă, Ion Luca Caragiale și Ioan Slavici (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2006) – a obținut Premiul de excelență al Ed. RAFET, pentru 2006; *4-Cei Trei Magi ai prozei românești (Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Mircea Eliade) – și Epoca Mihaelică : pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor lui Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu și Mircea Eliade* (Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2007) – a obținut Premiul de excelență al Ed. RAFET, pentru 2007; *5- Opera scrisă a lui Corneliu Zelea Codreanu – între vizionarism și alchimie națională*, Criterion Publishing, București, 2009; *6-NORMALITATEA REACȚIONARĂ: sinergia scris-făptuire-ființare cosmică, la Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce – pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor cronicarilor moldoveni: Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce*, Editura Rafet, Rm. Sărat, 2012; *7-DOSOFTEI – VESTITORUL LUI EMINESCU – prima abordare stilistico-poetică/hermeneutică, a operei Sfântului Mitropolit DOSOFTEI* – Editura Rafet, Rm. Sărat, 2014; *8-EMIL BOTTA – închinător înfrânt Eminescului...?! ARHEII EMILBOTTIENI* – Editura Rafet, Rm. Sărat, 2015.

ESEURI: 1-*Ruguri – România sub asediu*, Carpathia Press, Buc., 2008 (postfață de dr. Artur Silvestri); 2-*Cartea Cruciaților Români*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2008; 3-*„Cazul Dacia...”*, Ed. Rafet, Rm. Sărat, 2011;

-DIN 15 MAI 2004, ESTE MEMBRU AL UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA.

-DIN 18 SEPTEMBRIE 2011, ESTE MEMBRU COLABORATOR AL ASOCIAȚIEI SCRITORILOR DE LIMBĂ ROMÂNĂ, DIN QUÉBEC/CANADA.

-DIN 15 MAI 2014, ESTE MEMBRU AL ACADEMIEI DACOROMÂNE TDC (« TEMPUS DACOROMÂNIA COMTERRA »).

-Asociația cultural-umanitară și științifică „PROVINCIA CORVINA”-HUNEDOARA și Redacția revistei de ariergardă culturală „NOVA PROVINCIA CORVINA”-HUNEDOARA – îi acordă „DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ANUL 2011”: „Se acordă distinsului domn **ADRIAN BOTEZ-senior**, pentru opera sa poliedrică, impregnată de simțirea românească autentică” – pe data de 14 ianuarie 2012.

-Asociația cultural-umanitară și științifică ”PROVINCIA CORVINA”-HUNEDOARA și Redacția revistei de Literatură și Artă „NOVA PROVINCIA CORVINA” – Președinte: dr. ing. ION URDĂ; Redactor-șef: academician EUGEN EVU - „îi acordă „DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ANUL 2013, distinsului domn **ADRIAN BOTEZ-senior, pentru extraordinarul volum de versuri <<LA PROHODUL BRADULUI>>, cât și pentru originalitatea întregii sale opere literare”.**

-Este laureat al Marelui Premiu al Salonului Literar-Dragosloveni - ediția a 26-a, noiembrie 1998.

-Premiul U.S.R., pentru POEZIE - pentru anul 2005.

-Premiul U.S.R., la CRITICĂ/HERMENEUTICĂ, pentru anul 2006.

-Marele Premiu al Festivalului Internațional de Literatură „Titel Constantinescu”, Rm. Sărat, 2011 – pentru volumul de eseuri „Cazul DACIA...”

PREMIUL PENTRU PUBLICISTICĂ: joi, 3 iunie 2010, la sediul Uniunii Scriitorilor din România, i-a fost decernat Premiul pentru publicistică (în cadrul Premiilor Asociației Internaționale a Scriitorilor și Oamenilor de Artă Români - *LITERART - XXI* și ale revistei *Origini – Romanian Roots*, pe anii 2008-2009): prof. dr. **Adrian Botez** (cf. revista *Conexiuni*, Anul VI, nr. 64, iulie 2010).

PREMIUL DE EXCELENȚĂ, LA CEA DE-A V-A EDIȚIE A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „TITEL CONSTANTINESCU” (organizat de Editura RAFET), acordat de ASOCIAȚIA CULTURALĂ „RENAȘTEREA RÂMNICEANĂ”, pentru volumul „*NORMALITATEA REACȚIONARĂ: SINERGIA SCRIS-FĂPTUIRE-FIINȚARE COSMICĂ, LA GRIGORE URECHE, MIRON COSTIN, ION NECULCE* - pentru o nouă hermeneutică, aplicată asupra textelor cronicarilor moldoveni: Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce”, Editura Rafet, Rm. Sărat, 2012.

PREMIUL “FĂNUȘ NEAGU”, al Festivalului Internațional “TITEL CONSTANTINESCU”, Ediția a VII-a, Rm. Sărat (Republica România)-Edineț (Republica Moldova)-2014.

“DIPLOMĂ PENTRU CONTRIBUȚIA SUBSTANȚIALĂ LA DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DE PRIETENIE DINTRE ROMÂNII DE PRETUTINDENT”, în cadrul Festivalului Internațional de Creație Literară „TITEL CONSTANTINESCU”, Edineț (Republica Moldova) – Râmnicu Sărat (România).

DIPLOMA DE EXCELENȚĂ, PENTRU ACTIVITATE PUBLICISTICĂ, ÎN ANUL 2013, acordată de către revista SCURT CIRCUIT OLTEAN, (redactor-șef: dna MARINELA PREOTEASA).

Nominalizat la Premiile ARP (Asociația Română pentru Patrimoniu), pentru 2007 - prin lucrarea **“LOJA IOHANICĂ ROMÂNEASCĂ”**.

-CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI ADJUD – 2009.

-I se acordă titlul de “DOCTOR HONORIS CAUSA” al Academiei DACOROMÂNE (ACADEMIA DACOROMÂNĂ-A.D.R. este principala parte componentă autonomă a Fundației ADRTDC și, totodată, continuatoarea și legătura unică a Institutului Național pentru Românitățe și Românică-INPROROM, fondat în 1991, și a Cercului de studii DECENEU), de către Președintele (domnul GEO STROE) și membrii ADR: “pentru întreaga activitate întru eternizarea valorilor naționale” (6 August 2015).

-Pe 21 Noiembrie 2015, în cadrul Festivalului “EMIL BOTTA”-Adjud, Ediția a IV-a, Președintele ADR-TDC, GEO STROE, l-a nominalizat, pe Adrian Botez, drept candidat unic (din partea ACADEMIEI DACOROMÂNE TDC), la PREMIUL NOBEL PENTRU LITERATURĂ, pentru 2017.

Adrian Botez ESTE PREZENT ÎN: Dicționarul scriitorilor români de azi (din România, Basarabia, Bucovina de Nord, Banatul sârbesc, Europa Occidentală, Israel, America) – de Boris CRĂCIUN și Daniela CRĂCIUN-COSTIN, Iași, 2011; Vocație și destîn - dicționarul personalităților vrâncene, Ed.Terra, Focșani, 2000, al lui Valeriu ANGHEL; Dicționarul scriitorilor și publiciștilor vrânceni, al lui Florin MUSCALU, Ed. Revista “V”, Focșani, 1999; Dicționar elementar de scriitori români contemporani – în revistele electronice ARP; Album biobibliografic “OCTAVIAN VOICU” – Creatori din Moldova de Mijloc, Ed. Casa Scriitorilor, Bacău, 2005; Ateneul Scriitorilor – Ed. Ateneul Scriitorilor, Bacău, 2008; CONSTELAȚII LITERARE VRÂNCENE (dicționar, volumul I), de Petre ABEABOERU, Editura Terra, 2013; Harfele harului - antologie de poezie creștină, realizată de Eugen EVU și Ion URDĂ, Ed. Corvin-Deva, 2007; Cuvinte pentru urmași, vol II, Modele și exemple pentru Omul Român, Carpathia Press, 2007 – ed. îngrijită de Artur SILVESTRI; Al Cincilea Patriarh, Intermundus, Buc., 2007- ed. îngrijită de Artur SILVESTRI; Antologie literară, Valman, Rm. Sărat, 2007, ed. îngrijită de Gh. NEAGU; Antologiile revistei SINGUR (vol. I – Poezie + vol. al II-lea - Proză); ANTOLOGIA SCRITORILOR ROMÂNI CONTEMPORANI DIN ÎNTREAGA LUME, Starpress 2011 (vol. I – Poezie + vol. al II-lea - Proză) – varianta în limba engleză – și L'ANTOLOGIE DES ECRIVAINS DE TOUT LE MONDE (Poezie+Proză) – varianta în limba franceză, Ed. Fortuna, 2012 (sub îngrijirea Ligyei DIACONESCU); Antologia PARADOXISMULUI Internațional (vol. 7, 8, 9), editată de prof. univ. dr. Florentin SMARANDACHE (2011, 2012, 2013); ANTOLOGIA SCRITORILOR ROMÂNI – de pe toate continentele (antologator: Elisabeta IOSIF), Editura Cetatea Cărții, București, 2014; ANTOLOGIA DE POEZIE CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ – „PORNII LUCEAFĂRUL”, editată de dna Carmen CĂTUNESCU – Editura Scrisul contemporan, Ploiești, 2014; ANTOLOGIA DE PROZĂ CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ – „SĂRMANUL DIONIS”, editată de dna Carmen CĂTUNESCU – Editura Scrisul contemporan, Ploiești, 2014, Cuvântul în timp – antologie de poezie, proză și eseistică, Editura Grinta, Cluj-Nnapoca, 2011; PAGINI DE ISTORIE LITERARĂ VALAHĂ DE MÂINE (volumul al II-lea), de Ion PACHIA-TATOMIRESCU, Editura Waldpress, Timișoara, 2015; CARMEN - Antologie lirică, vol. I și III, Editura ANAMAROL, București, 2016, editată de Rodica Elena LUPU; Antologia USR-Filiala Bacău: Sub semnul lui Bacovia (antologie pentru „mâine și mai mâine”) – Editura Artbook, Bacău, 2015, SCRIPTA MANENT 9 – Antologie de proză, Editura ANAMAROL, București, 2016 etc.

Criticul MIRCEA DINUTZ îi face profilul literar, în revista *Pro-Saeculum*, nr. 3-4, Focșani, mai-iunie 2005 (*Adrian Botez - un cavaler al Graalului*).

-MEMBRU DE ONOARE AL ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE DE PARADOXISM – acordat de Președintele dr. Florentin Smarandache, de la Universitatea din New Mexico/SUA, pe 17 septembrie 2011.

-CERTIFICAT DE APRECIERE ȘI RECUNOAȘTERE A VALOROASEI CONTRIBUȚII ÎN CULTURĂ, acordat prof. dr. ADRIAN BOTEZ, de către Departamentul „Math & Sciences Department”, al Universității din New Mexico – Gallup Branch/SUA, pentru 2008-2009.

-Este ales pentru distincția *THE RESEARCH BOARD OF ADVISORS*, este nominalizat ca “*MAN OF YEAR 2005*”, pentru merite în cultură și educație – și pentru *THE WORLD MEDAL OF FREEDOM* - de către *THE AMERICAN BIOGRAPHICAL INSTITUT*, Raleigh, North Carolina, U.S.A.

1-Adresa poștală: str. Moș Ion Roata, nr. 8A, blocul 70, scara A, etajul II, apartamentul 11 – Adjud, cod postal: 625.100, județul Vrancea.

2-e-mail: a.adrianbotez@gmail.com

3-tel. mobil: 0744/ 579.279.

Adresa electronică a site-ului: www.adrianbotez.eu

http://www.aslrq.ro/ASLRQ_fichiers/membri.htm

http://www.aslrq.ro/ASLRQ_fichiers/membri_files/adrian%20botez.htm

prof. dr. **Adrian Botez**

CUPRINS

I-FRUMUSEȚEA DURERII.....	3
1-Frumusețea durerii.....	4
2-Străin neîntrebător.....	4
3-Taina Florii.....	5
4-Țăranii prunciei mele.....	6
5-Cămașa de amar.....	6
6-Fericirile.....	9
7-Zeii și Eroii.....	11
8-Femeia – primul gând de Crist.....	14
9-Crezul.....	14
10-Izbânda osândiților.....	15
11-Ardeal.....	16
12-Istoria Ardealului dacic.....	16
13-Candela Lumii.....	17
14-Rugul lui Buteanu.....	18
15-Patria și vânzătorii.....	18
16-Baladă solstițială.....	19

17-Viziune.....	23
18-Altă viziune.....	25
19-Revelația.....	26
20-Sobrietate divină.....	27
21-Făt-Frumos din Făt-Urât.....	28
22-Întrebare fără cap(ăt).....	28
23- Cât efort – în moarte – de a fi frumoasă.....	29

II-DEGEABA.....30

1-Degeaba – distins criminal.....	31
2-Balada monștrilor.....	33
3-Descântec de umilire și prohodire a Timpului.....	34
4- Îți scapă istoria printre degete – domnule șef.....	37
5-Până la urmă totul e normal.....	39
6-Ne(am) împotmolit.....	40
7-Necesara reorientare.....	40
8-Din grabă și lipsă de atenție.....	41
9-Nu-ncurcați Treimea în Unicitate.....	42
10-Sugestii pentru vreun nou Dante.....	43
11-După potop.....	43
12-Repetabila învârteală.....	44
13-Lipsă de semne.....	45
14-Poveste cu cap.....	45
15-Noblețea plebeiană a unghiilor mele.....	46
16-Spital în zori.....	48
17-Țiganiada militaristă.....	49
18-Hristos-Celularul.....	51
19-Necântată – nesfântă.....	51
20-Sfârșitul tuturor lumilor.....	53
21-Balada non-existenței contemporane.....	53
22-Bețivul din trafic.....	55
23-Diagnostic și tratament.....	56
24-Strânsa prietenie.....	57
25-„ <i>S.C. Hristos S.A.</i> ”.....	58
26-Toamnă spre iarnă.....	59
27-Naufragiat.....	60

III-FRUMOASĂ-I LUMEA – CULMEA DE ZGÂRCITĂ!.....63

1-Frumoasă-i lumea – culmea de zgârcită!.....	64
2-Încet și cu grijă.....	64
3-Cavalerul Timp.....	65
4-Gospodăria Lumii.....	66
5-Cântec de chemare-a colindei.....	66
6-Ce-a ajuns omenirea.....	67
7-Feriți-vă de măscărici.....	69

8-Lasă-o urmă.....	70
9-Credincioșii frați.....	70
10-Bric-à-brac-uri necesare.....	71
11-Dac sau român să fii nu mai e voie.....	73
12-O glumă în rate.....	73
13-Constatare.....	75
14-Scoaterea din urnă.....	76
15-Descânțece	76
16-Târfa închipuirii.....	77
17-Sinuciderea dilemei.....	78
18-Cu pretenții de autor – toamna.....	79
19-Crez.....	79
20-Fredonări meditative.....	80
21-Seringi.....	81
22-Norocul.....	82
23-Inutilitatea mașinii timpului.....	82
24-„ <i>Iubire platonică</i> ”	83
25-Singurătate cinică.....	84
26-Nemulțumire generală.....	84
27-Craniu și Crist.....	85
28-Metafizică galbenă.....	86

IV-POEMUL PĂDURII.....

1-Poemul pădurii.....	88
2-Războaiele codrului.....	89
3-Povestea Marii Călătorii.....	89
4-Poem mistic.....	90
5-Glume din vis.....	91
6-Cântec în apus.....	92
7-Mii popoarele de cetini.....	94
8-Plecarea vâvelor.....	95
9-Necesara minune.....	95
10-Mitologia amurgului.....	96
11-Lămurire.....	97
12-Metanoia bureților.....	98
13-Schițe din Munții Bucovinei – la Sihăstria Voronetului.....	99

V-PLUGARUL CĂRȚII.....

1-Plugarul Cărții.....	109
2-Mărturie de credință.....	109
3-Cântec de greier.....	110
4-Posologia Mitului.....	111
5-Revelația.....	112
6-Vis nerod.....	113
7-Nu prin slugi se-națărăstigniri de arte.....	114
8-Bătălia iubirii.....	114

9-Legea Poetului.....	115
10-Iubire și truism.....	116
11-Păsările nopții.....	116
12-Un om adevărat.....	117
13-Mică recapitulare a istoriei.....	118
14-Naiul răstignit.....	118
15-Nopti de rugăciune.....	119
16-Încă tânăr e tâlcuitorul.....	120
17-Vizita.....	120
18-Din vale.....	121
19-Sfânt poemul azi s-a dat la fund.....	122
20-Nedreptățit.....	122
21-Mai rău decât mine.....	123
22-Demisie.....	123
23-Tronul Poeziei.....	124

VI-DOMNULE FRUNZĂ DE TOAMNĂ..... 125

1-Domnule frunză de toamnă.....	126
2-Cerem dreptate.....	126
3-Lebăda polară.....	127
4-Marea Aventură.....	128
5-Altă viziune.....	129
6-Schimbare de viziune.....	130
7-Sunt un lingvist excelent.....	131
8-Olimpiade furate.....	132
9-Feriți-vă de măscărici.....	133
10-Întârzie cât poți veștile rele.....	134
11-Deplângerea Morții.....	134
12-Mercenar.....	137
13-O cioară cârcotașă-a unduit.....	138
14-Ariălii.....	139
15-Toamna vieții.....	139
16-Senzații de casă.....	140
17-Demonstrativ – tot bate vânt-vestirea.....	141
18-Fără mari pretenții.....	142
19-Frunza toamnei.....	142
20-Viață și rost.....	143
21-În fața oglinzii.....	144
22-Chemări din alte lumi.....	145
23-Mistica iernii.....	145
Cine este Adrian Botez?.....	147
Cuprins.....	158

COPERTA a IV-a

CÂT EFORT – ÎN MOARTE – DE A FI FRUMOASĂ

cât efort – în moarte – de a fi frumoasă
când pădurea-și schimbă chinul în splendoare
îți dă mărturie poiana stufoasă:
n-a fost răutate – este – deci – Culoare!

Crist duios s-apleacă – tot mai des șoptește:
*„frumos voi trăirăți – frumoși fiți în moarte
meritați amurgul – sfântă sărbătoare -
...de cădeți în stele – nimeni nu mai moare...!”*

în genunchi copacii primesc de la ceruri
binecuvântare cu aghesmi de geruri:
bucuroși să moară – frumoși în sfințire

așteaptă doar Cristul să le intre-n fire...
...cât de frumos te lasă Dumnezeu
să mori – trăind ascuns în orice zeu...
